REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communication to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

MARCH 11, 1966 — No. 740 — 21st YEAR OF PUBLICATION

Contacten voor huwelijk

Eenzaamheid is gemakkelijker te beschrijven dan te beleven.

En het beschrijven ervan is al erg moeilijk. Laat staan het beleven.

In ons nummer van verleden week schreef Dr. R. Kooistra een korte aankondiging van een initiatief dat in Toronto is genomen om diegenen te hulp te komen, die vrezen alleen door het leven te moeten gaan.

Er wordt wel eens goedkope pret gemaakt over hen, die er niet in geslaagd zijn een levenspartner te vinden. Het wordt echter minder beseft welke grote moeilijkheden velen van hen hebben te doorworstelen.

Een groep mensen heeft dit gezien en wil trachten daadwerkelijk iets te doen.

De gedachte is niet nieuw.

Onze medewerkster, Saskia, heeft zeer verdienstelijk werk gedaan met haar "pen-pal-list" en in sommige gevallen heeft haar werk tot zeer mooie resultaten geleid.

In Nederland is men verder gevorderd op dit gebied. Daar kent men bijvoorbeeld het Gereformeerd Huwelijks Contact Bureau, het Hervormd Huwelijks Contact Bureau en een soortgelijke instelling van de Rooms Katholieken.

Met deze voorbeelden voor ogen heeft een aantal van onze mensen gemeend pogingen in het werk te moeten stellen, op dit continent iets dergelijks te ondernemen. Zij zijn daarvoor in Toronto samengekomen, doch met de uitdrukkelijke bedoeling hun actie niet tot Toronto te beperken, maar van kust tot kust hun diensten beschikbaar te stellen.

Om zo effectief mogelijk te kunnen werken zijn twee dingen onontbeerlijk. De betrokkenen, die van deze diensten gebruik willen maken, moeten een onbeperkt vertrouwen in de organisatie kunnen hebben; en de organisatie moet met de grootst mogelijke discretie werken. Vandaar dat geen namen ooit zullen worden gepubliceerd van hen, die hierin bezig zijn.

De aard van het werk maakt het noodzakelijk, dat men zo uitgebreid mogelijk wordt ingelicht. Van beide kanten. De organisatie, die zich waarschijnlijk als Christian Marriage Contact Bureau zal gaan aandienen, zal zich van de medewerking van predikanten, psychiaters, psychologen, social workers en geneesheren verzekeren.

Het leggen van contact tussen twee mensen, die mogelijk nader tot elkaar gebracht kunnen worden, is een zeer delicate zaak. Zoveel te meer omdat de organisatie ernaar streeft, dat wat hieruit moge voortkomen een huwelijk in de Here zal worden.

Er zal in ons blad te gelegener tijd meer worden gepubliceerd over wat men schoorvoetend doch met overtuiging is begonnen.

Onze "Christian community" moge zich erover verblijden, dat de integraite zich ook hierin openbaart, dat men in dit ontzaglijk grote land het erbarmen van de Heiland wil doen blijken.

☆
☆ ☆

Scheel kijken

De dichter Guillaume van der Graft (dit is de Nederlandse predikant W. Barnard), die volgende maand aan de rijksuniversiteit te Utrecht tot ere-doctor in de godgeleerdheid zal worden gepromoveerd, merkte onlangs in een vraaggesprek op, dat vele van onze mensen scheel kijken. "Met het ene oog kijken ze naar wat het hart raakt, naar wat te maken heeft met hun verhouding tot God. Maar tegelijkertijd kijken ze koel observerend naar het leven en al wat daar te bieden is," aldus ds. Barnard.

Hij voegde er tevens aan toe, dat door scheel te kijken, wij het perspectief missen.

Ook al vinden wij de beeldspraak misschien niet zo geslaagd, het is goed dat op het verschijnsel als zodanig wordt gewezen.

Wij kennen dit in onze kringen maar al te goed. Niet alleen in de zin waarin ds. Barnard het heeft gezegd. Het is waar, er zijn nog altijd veel te veel christenen, die een tegenstelling zien tussen hun verhouding tot God en het dagelijks leven. Onwetend en onwillend wordt hiermede toch de dienst aan God op een ander, een wereldvreemd terrein gerangeerd.

Er is ook nog een andere eenzijdigheid in onze kringen, en daaraan zijn wij de laatste maanden nogal pijnlijk herinnerd. De één legt dan de nadruk op hetgeen het hart raakt en de ander spreekt over het geloof liever verstandelijk. Hoe meer wij de nadruk op één van beide leggen, des te meer verliezen wij het perspectief uit het oog.

Wij moeten het gevaar hiervan niet onderschatten.

Ds. Barnard noemt het (misschien niet helemaal in hetzelfde verband) "scheel kijken". Wij zouden het iets verder willen trekken. Wij menen, dat deze eenzijdigheid broeders kan scheiden. En dit is de duivel zeer welgevallig. Als hij onze verhouding tot God en dienst aan God kan gebruiken, om God daarmee te bezeren, zal hij geen gelegenheid ongebruikt voorbij laten gaan.

Wij kunnen over het geloof niet met ons verstand praten, als dat verstand niet gered en gereinigd is door de Heiland. En wij kunnen ons niet gebonden weten aan God en daarna ons verstand op non-actief stellen.

Als Jezus ons gekocht heeft heeft Hij ons gehéél gekocht.

Prinses Beatrix en Claus Von Amsberg bewonderen een van de huwelijksgiften, welke zij kregen: een fraai gepolijst schaaltje dat de gezichten van het stralende paar zonder moeite weerspiegelde.

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Eten voor India

...."India, the country of my birth and upbringing, has been for centuries a land of extreme poverty, misery and want, where millions are born, live and work and die at a level far below the margin of subsistence".... (The Memoirs of Aga Khan, Cassel and Co., London.)

Eten voor India: op weg naar de 25 miljoen gulden, aldus a headline in de krant.

Zaterdag 19 februari sloeg een golf van geestdrift over Nederland. In enkele uren kwam in spontane hulpverlening ruim 18 miljoen gulden bijeen, om voedsel voor de hongerende, door droogte geplaagde gebieden van India, waar 12 miljoen mensen door hongersnood worden bedreigd, aan te schaffen en te schenken.

En nog stromen de giften via giro, banken en in baar geld binnen.

Misschien wordt het wel 20 miljoen gulden. *)

En dat waar enkele weken geleden reeds enkele miljoenen in de kerken waren gecollecteerd voor het Werelddiaconaat.

Dit is Nederland op z'n best.

Er is niet gevraagd of het volk van India schuld heeft aan de miserabele toestand. Er is geen grote campagne aan voorafgegaan. De vraag is niet gesteld, of het niet veel meer op de weg van Groot Brittannië en de volken van het Britse Gemenebest had gelegen om de hand uit te steken. Toen de klokken om elf uur begonnen te luiden over de lage landen, stroomde jong en oud naar de kerken, gemeentehuizen en brandweerkazernes om geld te storten in de melkbussen, die klaar stonden om de gaven op te vangen.

Het was een wonderlijke dag. De televisie liet beelden uit het Roomse Zuiden, Calvinistische Noorden en het hart van Holland zien, waaruit bleek hoe blijmoedig de mensen hun geld brachten om een volk in nood te helpen.

Heeft God de blijmoedige gever niet lief?

's Middags gaf de t.v. weer een ander beeld en laaide het enthousiasme op toen bleek, dat in het Zweedse Gotenburg, twee Nederlandse schaatsenrijders in de kamp om het wereldkampioenschap zich naar de top reden. **)

Laten we nu niet met een misplaatste vrome aandoening het eerste prijzen en het andere tot het wereldse degraderen.

Beide feiten brachten Nederland in het zenith van de wereldbelangstelling en beide zeggen iets van het Nederlandse volkskarakter. Hebben niet Vondel, Huygens, Bilderdijk, Van Lennep, Willem van Haren en Da Costa, om maar niet meer te noemen, Nederlandse daden en wapenfeiten bezongen?

Het beeld dat Aga Khan van India, zijn geboorteland ophangt, is wel een van trieste somberheid. Hij vertelt hoe de mensen op het platteland leven en wat zij eten.

"De slecht geklede dorpelingen, mannen, vrouwen en kinderen, mager en zwak, oud voor hun jaren door ondervoeding en overwerk, staan op voor de dag aanbreekt en nemen deel aan een povere maaltijd. Op blote voeten gaan ze naar het veld om dit te ploegen met als trekdieren vel over been-koeien, als regel steriel en geen melk gevend. Na een korte rust in de middag, waarbij een handvol gedroogde mais of bonen worden gegeten, gaat het tot de schemering door, om tenslotte naar huis te gaan, elk lid van de familie doodmoe en dikwijls geplaagd door malaria. Tenslotte een niet verkwikkende slaap in vuile woningen, waarin een Europese boer zijn vee nog niet eens onder zou willen brengen."

Dat is dan in perioden, als er geen natuurrampen zijn en geen hongersnood dreigt.

Filmreportages hebben heel de Westerse wereld doen zien, hoe zwaar bepaalde streken in centraal-India getroffen zijn en hoe straks in de maanden april-mei de grootste nood dreigt.

Amerika stuurt reeds sedert maanden extra voedsel en Nederland draagt weldra het zijne bij.

Doch werkelijke verbetering kan slechts intreden als voorlichting, scholing, technische hulp, modernisering van de landbouw tengevolge heeft en heel de economie op een gezonde basis wordt gesteld. Als we eenmaal maar onafhankelijk zijn — zo heette het vroeger — dan zullen we een welvarend land opbouwen. Maar het is hetzelfde beeld als in Indonesië, armoede, chaos en onderlinge verdeeldheid.

Doch dit alles mag de milde hand van welvarende landen niet terughouden.

"Eten voor India" klonk als bazuinstoot door Nederland. De harten van het Nederlandse volk zijn opengegaan en daardoor ook de beurzen. 't Meest hartverwarmend was wel de spontaniteit van de schooljeugd, klein en groot, die spaarpotten omkeerden, zakgeld offerden, probeerden een dag het voedsel uit te sparen — wat een zotte communist in het Indiase parlement er toe bracht te zeggen, dat de Hollandse kinderen honger leden — en op alle mogelijke manier geld bijeensleepten. Een klein meisje op weg naar het stadhuis slikte in haar ijver een gulden en een paar kwartjes in en moest in een ziekenhuis worden opgenomen.

In dit licht is de vraag, die momenteel publiekelijk aan de orde wordt gesteld, n.l. "Is Nederland wel welvarend?" een slag in de lucht.

Een volk dat geven kan en geven mag is welvarend en 't is als vanouds, het waren niet de rijkste provincies, die de grootste opbrengsten hadden.

* * *

De heer **H. W. Tilanus**, oud-voorzitter van de Chr. Historische Unie en van de Chr. Hist. Tweede Kamer-fractie, is op 81-jarige leeftijd overleden. Hij maakte deel uit van de Tweede Kamer van 1922 tot 1963, dat is niet minder dan 41 jaar. Hij sloeg met wijlen generaal L. F. Duymaer van Twist op dit gebied het record in de parlementaire annalen.

Hoe moeilijk het is om tijdgenoten juist te beoordelen bleek ook weer in dit geval. Toen Jhr. De Geer in 1939 als minister-president optrad, volgde de heer Tilanus hem op als fractie-voorzitter.

Een bescheiden, geen briljante figuur, die zich vooral op de terreinen van defensie en onderwijs bewoog, zeer zeker deskundig, maar geen uitspringende persoonlijkheid, nam de leiding van een politieke formatie op zich, die in feite geen partij wil zijn en die zich Unie noemt.

Heel moeilijk werd het wel na de oorlog, toen vooraanstaande C.H.U.-ers deserteerden naar de Partij van de Arbeid. De heer Tilanus heeft dankzij zijn leiding, de C.H. Unie niet alleen in tact gehouden, maar haar invloed versterkt. Daarbij heeft hij in de politiek en op het terrein van het onderwijs meermalen moeten ingaan tegen het standpunt van de kerk, waartoe hij behoorde. Evenals Dr. J. Schouten voelde de heer Tilanus, die ook ere-doctor van de Vrije Universiteit was, weinig voor een fusie van de beide Prot. Christelijke partijen. De traditionele verschillen, speciaal liggend in de geestelijke achtergronden, deden beide leiders van een samensmelting afzien.

De zoon van de heer Tilanus, drs. **A. D. W. Tilanus**, 55 jaar oud en arts van beroep, is na het aftreden van de heer Beernink tot voorzitter van de C.H. Unie gekozen. Of de zoon in alles de voetstappen van zijn vader zal drukken, dient te worden afgewacht.

Intussen naderen de Statenverkiezingen op 23 maart a.s. en de uitslag daarvan wordt, temeer waar honderdduizenden jongeren tengevolge van de terugbrenging van de leeftijdsgrens tot 21 jaar, voor het eerst hun stem uitbrengen, met belangstelling tegemoet gezien.

Cn.

*) Op woensdag 24 februari was het totaal gestegen tot 19.7 miljoen gulden.

**) Cees Verkerk werd eerste en wereldkampioen, Ard Schenk tweede.

10 MAART

1933	- (regen)	8,3 uur (zon)
34	-	-
35	-	10,3 "
36	-	0,4 "
37	2 uur	2,5 "
38	3 "	-
39	-	4,4 "
40	8 "	-
41	-	10,0 "
42	-	2,7 "
43	-	7,8 "
44	-	-
45	-	-
46	-	-
47	3 "	-
48	-	9,1 "
49	-	-
50	-	0,6 "
51	-	-
52	-	5,3 "
53	-	3,6 "
54	-	5,5 "
55	-	9,7 "
56	-	10,1 "
57	-	5,0 "
58	-	7,2 "
59	-	3,4 "
60	6 "	-
61	-	6,2 "
62	9 "	-

gemiddeld per dag
1,03 uur regen — 3,7 uur zon

C. WIEMERS/ANP

Wat voor weer zal het op 10 maart in Amsterdam zijn? Het definitieve antwoord weet men natuurlijk pas op de dag zelf, maar als we dit statistiekje bekijken — waarop we het aantal regen- en zonuren op 10 maart van de afgelopen 30 jaar kunnen vergelijken — dan ziet het er voor de feestevierenden in Nederland niet zo somber uit.

VAN ANDERE DRUKPERSEN

VERRIJKING DOOR VERSOBERING

Ds. K. Smit, gereformeerd predikant te Voorschoten, heeft met zijn predikatie over het achtste gebod een storm van reakties ontketend. Een eenvoudige overdenking van de 42ste zondag van de catechismus heeft een geestdrift onder de gemeenteleden verwekt, die zelfs ds. Smit niet verwacht had. De dominee vertelt zelf: toen het achtste gebod behandeld moest worden, wilde ik iets anders bereiken, iets, wat door een gewone catechismuspreek niet zou kunnen. Maar toen ik 's morgens preekte wist ik niet wat ik in de avonddienst precies zou doen. Ik heb toen de knoop maar doorgehakt en de mensen gezegd, dat ze de avonddienst druk moesten bezoeken, omdat we eens serieus moesten praten.

In de avonddienst heb ik vooral vraag en antwoord 111 uitvoerig behandeld. Tegelijkertijd heb ik de leden voorgesteld de hogere vakantietoeslag van twee procent niet op te maken door uit te gaan of feest te vieren, maar om deze twee procent aan de hulpakties in de ontwikkelingslanden te schenken. "We kunnen nu wel wachten tot de synode in dit verband bepaalde richtlijnen geeft, maar dat kan lang duren", aldus ds. Smit, "waarom laat de gemeente zelf niet zien wat ze wil. Wij geven geld voor zending, evangelisatie e.d., zijn dus ook verplicht mede te werken om de wereldnood te lenigen." Tot slot gebruikte ds. Smit het bekende voorbeeld van de twaalf kinderen aan één tafel, waarvan vier kinderen brood met belegging kregen en de andere acht zo maar een stukje brood. "Ditmaal zeg ik op de preek geen amen," zo zei de predikant, "het amen is nu aan u". En het resultaat was overweldigend. De hele verdere avond stond de telefoon roodgloeiend. Er waren zelfs gemeenteleden, die hun extra-vakantietoeslag alvast maar kwamen aanbieden. Zelfs de ouders spraken er thuis met de kinderen over en belegden het avondbrood van hun kroost heel ongelijk, om ze op die manier iets van de grote wereldnood duidelijk te maken.

Onmiddellijk werd een aktiveringscomité opgericht en begon men over adoptiemogelijkheden te denken. Inmiddels heeft dit comité kontakt opgenomen met het Algemeen Bureau te Utrecht, met het Zendingscentrum te Baarn, met de Novib e.d. Voorlopig heeft men een keus gedaan uit twee projecten. Eén in West-Pakistan en één in Indonesië. De gemeente is in staat een landbouwkundig ingenieur naar Pakistan te zenden om daar mede te werken aan een ontginningsproject. In Indonesië wil de gemeente meehelpen aan een dorp in de buurt van Salatiga, een voormalige leprozerie van het Leger des Heils. In dit dorp, dat nogal vervallen is, worden a-sociale mensen door de Javaanse kerken weer op de been gebracht. Hier is vooral materiële hulp nodig.

Het comité heeft ook kontakt opgenomen met de Hervormde gemeente van Voorschoten, die reeds langer, maar dan in stilte, met een dergelijke aktie bezig is. Men is van plan de classis Leiden bij deze onderneming in te schakelen, waarbij elke gemeente onderverdeeld is. Ook een daadwerkelijke viering van het Paasfeest is één van deze ideeën. Wordt het dan, zoals de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken besprak, toch een versoberings-, of liever gezegd een vastenaktie? Het benodigde bedrag voor deze beide projekten wordt op f 100.000,— per jaar geraamd. Zullen de leden van de beide gemeenten het bijeenbrengen? Het is nog steeds een grote vraag. Maar het begin is er. Binnen veertien dagen was er bij ds. Smit een bedrag van f 16.000,— binnengekomen.

v. d. K.

•

GEMEENSCHAP DER HEILIGEN, MAAR HOE?

In Groningen, vertelt ds. Reeskamp, is nu het kluftavondmaal geïntroduceerd. Voor wie het niet wist: kluft is in Groningen de fraaie aanduiding voor wat men elders martiaal de secties pleegt te noemen.

In 1966 zal iedere kluft eenmaal Avondmaal vieren. Na de morgendienst in de kerkeraadskamer. Gemiddeld zullen hier plm. 60 gasten zijn. Dankzij de zeer korte liturgie, die de synode hier voor opstelde, kan deze voortzetting van de morgendienst zeer kort zijn (plm. 20 minuten).

Men wordt ontvangen door het z.g.n. kluftteam.

Men heeft in de hal gelegenheid zich van jassen en mantels te ontdoen. Men kan even elkaar groeten en dan vangt de viering van het Avondmaal aan, waartoe ieder in de week, die aan deze zondag vooraf ging, persoonlijk door het kluftteam is uitgenodigd. Mede door een convocatiekaart, die hiervoor werd opgesteld. In deze dienst kan dan ook gebeden worden voor de dingen, die in deze kluftgemeente aan de orde zijn. Zeker ook voor zieken. Maar ook b.v. voor de verbreiding van het evangelie in dat kluftgebied. Er is meer. Een en ander zo concreet mogelijk. Het zou misschien aanbeveling verdienen om in de toekomst het zo te regelen dat men na afloop met elkaar nog even samen bleef om een kop koffie te gebruiken.

Het spreekt vanzelf dat men zorgen moet dat zoveel mogelijk gemeenteleden kunnen communiceren. Daaruit vloeit voort: ophalen van tehuiszittenden en kinderoppas.

Behalve het hierboven genoemde springen nog enkele voordelen van dit kluftavondmaal naar voren.

Het huisbezoek had vroeger plaats voor elk Avondmaal. Deze calvinistische gewoonte wordt enigszins hersteld. Dit kan aanleiding geven tot een pastoraal gesprek.

Verder... de tucht is in stadskerken een ietwat precaire zaak geworden. O.a. omdat de gemeente geen gemeenschap is! Maar nu komt men voor gevallen te staan, waar men tot nu toe misschien wat om heen liep. Het is onontwijkbaar. Alle niet-gecensureerden moeten bezocht en uitgenodigd worden. Maar... ja, daar kon wel eens nawerk uit voortvloeien.

Gemeenteleden zullen sterker dan voorheen tot een beslissing gedrongen worden. Er zal van deze convocatie werfkracht uit gaan op broeders en zusters, die uit de gemeenschap losraakten.

Al met al lijkt mij dit kluftavondmaal een zaak met veel mooie kanten, die ik graag ook verder, in ruimer kring wil aanbevelen.

Is het iets nieuws?

Integendeel — het is zo oud als de kerk.

Het is eigenlijk herstel van de huisgemeente. Mij dunkt dat deze kerksplitsing alleen maar zegenrijk kan werken.

Gereformeerd Weekblad.

•

VERGUISDE CATECHESE

Enkele jaren geleden stond in *De Groene Amsterdammer* een geweldige cartoon van Opland. Het was geen tekening, maar een met hanepoten geschreven zinnetje: "als God nu eens zwart is, Verwoerd?" Een onthullende vraag (als het en vraag is).

Met een variant hierop zou men midden in de concilie-debatten over de Joden wel willen uitroepen: "als Jezus nu eens een Jood was, christenen?" Het schokkende hiervan is, dat het geen vraag maar een weet is. Juist daarom is het zo dwaas en triest dat de christenen namens Christus 19 eeuwen lang de "catechese der verguizing" (Isaac) onderwezen. En dat nu met intensieve diplomatie en spitsvondigheid getracht moet worden enige verandering daarin te brengen, zonder de Arabieren te kwetsen, zonder de grote ja zeer grote schuld van de kerk rondweg te belijden, enz. Op dit moment is het (meer dan) voldoende om even in te gaan op de recente uitlatingen van twee priester-catechiseer-meesters.

De Italiaanse pater Da Terni sprak, zo meldt het *Nieuw Israelitisch Weekblad*, over "de Joodse kwaal die nog besmettelijker is dan de pest of venerische ziekten". Hij somt dan de "ergste vernietigers der mensheid" op: Nobel, Einstein, Marx, Lenin, Engels, Trotsky,, Stalin, Chroetsjev, Bresjnev(!). Zijn deskundige informatie ontkent vervolgens dat de vergassing van 6 miljoen Joden echt waar is; hij weet wel beter, en wel uit de Arabisch-Egyptische pers: "ga het de Arabieren maar vragen, zij zullen u zeggen hoe de Joden zijn en hoezeer ze Jezus haten".

Dichterbij woont en preekt pastoor Woestenburg te Leende (N. B.). De Joden hebben de vervolgingen en het lijden aan zichzelf te danken, het anti-semitisme wortelt niet in de kerk. Dat heeft de pastoor in elk geval gezegd. Wat er nog meer door hem is verkondigd (in een preek tenslotte) kan dan nog allemaal verdraaid zijn doorgekomen, zoals hij beweert. Bovenstaande verklaring is letterlijk door hem gedaan.

In *Het Vrije Volk* van 23 oktober jl. licht hij toe: dat de kerk z.i. niet mede-verantwoordelijk is voor de Nazi-vervolging; dat hij dan ook nog nooit gehoord heeft van Lewy's boek hierover; en dat het heel goed te begrijpen is dat bisschoppen in oorlogstijd niet openlijk protesteerden tegen concentratiekampen. De pastoor: "ze dachten altijd aan de kwalijke gevolgen". Nu is dat laatste overbekend. Pastoor Woestenburg zou daar ongetwijfeld ook direct aan gedacht hebben. Het treurige is evenwel dat op dit punt het denken van veel geestelijken en niet-geestelijken dan ook geheel ophoudt. Waarmee de conciliaire catechese anno 1965 aan hen geheel is voorbijgegaan, of gewoon is verguisd.

Intussen mogen we er wel op letten dat we niet alleen het " 't en zijn de Joden niet" voor echt-waar aannemen, maar ook zoiets als " 't en zijn niet alleen de katholieken die zo denken". Beslist niet.

—Regelrecht

(Vervolg op pag. 3)

CALVINIST - CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra.
Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $5.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Articles in this paper express the viewpoints of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions of its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

DE VOORBEREIDINGEN VOOR HET PRINSELIJK HUWELIJK IN NEDERLAND

Aan "The Globe and Mail" ontlenen wij, dat de heer Claus von Amsberg op zijn huwelijksdag officieel de titel zal krijgen van: Zijne Koninkijke Hoogheid Prins Claus George Willem Otto Geert der Nederlanden Jonkheer van Amsberg, lid en prins van het Huis van Oranje. De kinderen, die uit het huwelijk geboren mochten worden zullen de titel dragen van Zijne of Hare Koninklijke Hoogheid, Prins of Prinses van Oranje, Jonkheer of Jonkvrouw van Amsberg.

De foto's geven een beeld van de verschillende voorbereidingen voor de huwelijkssluiting van Prinses Beatrix en (straks) Prins Claus.

Link boven: De gouden koets werd op een trailer van Den Haag naar Amsterdam gereden. Bedekt onder een tentzeil gaat de koets de stallen van een bierbrouwerij in de hoofdstad binnen.

Links onder: Op de binnenplaats van de Oranje Nassau kazerne worden auto's afgeladen die ter beschikking komen van de buitenlandse gasten. In totaal zijn 110 auto's door de Ford-fabrieken ter beschikking gesteld.

Rechts boven: Deze antieke fruitstandaard is een geschenk van het Corps Diplomatique, dat op Huis ten Bosch aan het Bruidspaar is aangeboden.

Rechts onder: De kansel, tafel voor de predikanten, knielbank en zetels van het bruidspaar in de Amsterdamse Westerkerk. Midden achtergrond is ds. Kater, die het huwelijk zal bevestigen.

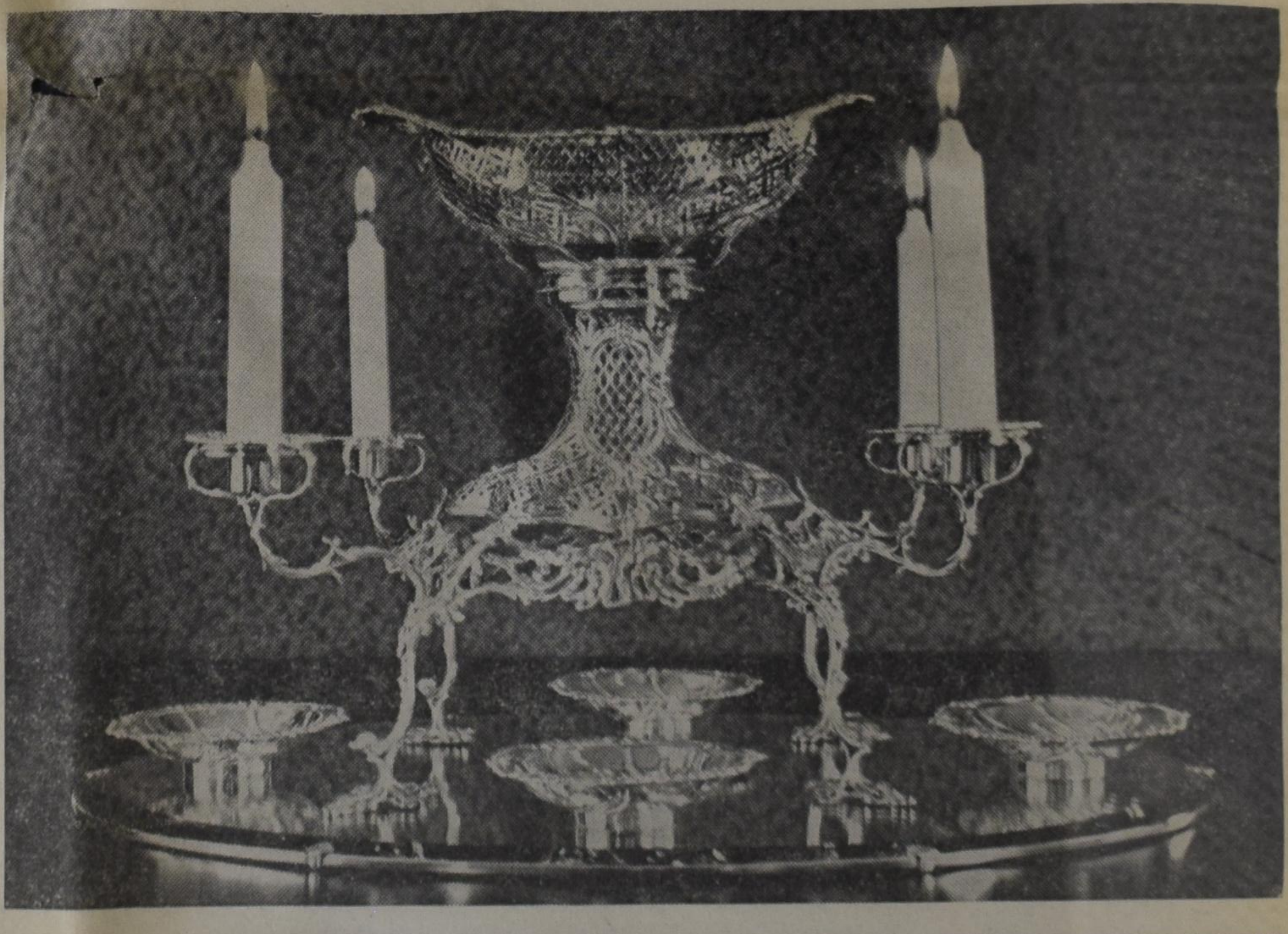

Christelijcken Zee-Vaert

Voor me heb ik een van de oudste zeemansgidsen, die er in de loop der tijden verschenen zijn, en wel van Ds. 'Adamus Westerman, Bedienaer des H/Euangeliums tot Worcum in Vrieslant' uit het jaar 1635, den 8 April. Het blijkt een herdruk te zijn en uitbreiding van zijn eerste werkje uit den jare 1611.

Het boek is meer dan 150 jaar eerder verschenen dan wat onder de ouderen bekend is als de 'Godvrezende Zeeman', uitgegeven T'Amsteldam, by Jan Morterre, boekverkoper op den Nieuwendijk. Van deze heb ik de 11e druk hier voor me, 1784. Het blijkt er in gegaan te zijn.

De Christelijcken Zee-Vaert telt meer dan 500 bladzijden, is gedrukt op echt oud-hollands papier zoals te begrijpen is, en heeft met zijn gothische letters de tands des tijds zo goed weerstaan, dat, met uitzondering van enkele loszittende bladzijden, het nog een volkomen gaaf boekje is. Het is zeker niet stuk gelezen, wat na zoveel eeuwen wel iets over het gebruik ervan zegt.

Het is de schrijver met zijn titel ernst geweest en hij hoort hierin zeker niet tot onze tijd, die het Christelijk van de Koopvaardij altijd tussen aanhalingstekens zet. Uit het voorwoord, waarmee het boekje zee kiest, blijkt wat hij bedoelt: "Die dan door haer wijse beleydinghe de Zee doen bevaren/ ende die deselve met haer schepen gebruycken willen (ick bid haer om de barmhertigheyt Godts) daer nae te trachten/ dat hare Schepen kleyne Gemeynden mogen zijn/ daar inne sy als Koningen en Priesters moghen aangesien worden/ daer inne de lof Godts dagelijcks gesongen/ ende sijnen grooten Naem/ door het opheffen der handen/ ende andere Godtsdienstige plichten/ heerlijck gemaeckt werde/ bysonder door een Christelijcken wandel."

Over die eerste zeemansgids dan.

Amerika blijkt daarin nog niet zo lang geleden ontdekt te zijn, want onze Adamus Westerman heeft een preek over hoe: "Zeevarende ende Reysende lieden haer aenstellen en dragen moeten/ wanneer sy Spoocken/ Geesten! ofte Vertooningen hooren ofte sien" en hij haalt daarin een schrijver aan, *Lodovices Vives*, die schrijft: "dat in de nieuwe werelt/ nu nieuwelijcks gevonden/ dat is America/ niet gemeenders ofte ghewoonlijckers en is — laat Johnson het maar niet horen! — dan datter niet alleene by nachte/ maar midden op den dage/ ende het meeste licht/ openbaerlijck Geesten in de steden ende op de Ackers verschijnen/ dewelcke wat spreken/ gebieden/ verbieden/ jae sommige de Menschen quellen/ verderven ende slaen."

Adamus is hierin een kind van zijn tijd, voor wie geesten en spoken realiteiten waren, zoals hij het ook is, als hij de zeevarenden leert God te danken "als de Schepen sullen gekomen wesen voor-by de droogten van de Abrolho/ ende by de Caep de Bona Esperance/ ofte in Oost-Indien." Weet u nog waar de Abrolho zijn?

Van zijn een kind niet helemaal meer is Adamus als hij het heeft over de Taback-flijber:

Gy, die den Pijp so staegh Tabak
drinckt, ick u vraegh
Wat voordeel geeft u dat? ick
seg, sy is een plaegh
Die daer mee smoockt en stinkt,
want die dit heeft gebreck,
is so gesond als hy die 't staegh
heeft in den beck.
Seght ghy om tijt-verdrijf dit
stink-kruit te gaen drincken
Houdt daer u koken mee; dit
voordeel sal hy schincken:
U sinnen maecken dol, den
vuylsten Hoeren lief,
den dicken Buydel slap; by
Vrienden groot gekief,
U Wijf en Kindt berooyt, selfs
loopen met kack-hielen,
U omgangh by den Boef, by
Bedelaers en Fielen.
Den Vroomen gansch suspect,
van binnen swart verbrant
U puntigh Wijf verdriet, vol
flijp vloer ende want.
Schout dan dees overdaedt, dat
d'helsche damp en smoock
U overkomen niet met eeuwigh
stanck en roock.

Het is alsof — op andere gronden weliswaar — we een dokter tegenwoordig horen spreken over de gevaren van Lucky Strike en Stuyvesant, ons dierbaar sigaretje.

Wat zullen we echter zeggen over de volgende onderwerpen van zijn preken:

— "Dat uytreders ter Zee en die oock andere ter Zee dienen behooren haer te versien van vrome en godtvruchtighe Personen/ ende dat om zegen te erlangen en straffe te ontgaen.

— Dat een zeevarende en Reysende man veelvoudighe swarigheyt kan overkomen/ ende hoe den eene den anderen schuldigh is in liefde te dienen.

Wat van het volgende beeld, dat zijn Weleerwaarde gebruikt in verantwoording over de 'noodwendigheyt en nuttigheyt der Zeevaert: Godt, ghever van alles, geeft niet yegenlijck lantschap wat de mensce noodigh is; nae sijnen alwijsen raet heeft hij verordineert/ dat het eene lant het andere de hant biet/ en sijne Waeren overgeeft. Het eene lant is gelijck een Koornschuyre/ het andere gelijck een Wijn-kelder/ het een gelijck een Vlees-hal/ het andere gelijck een Silver- ende Goudtmijne ofte Hout-opslag. Ende zijn also de Landen gelijck groote rijcke Koffers van de nature/ de Schepen zijn gelijck de Sleutels van dien. Godt gheeft Wetenschap om door 't seylen met de Schepen de Kisten van de Landen open te doen/ en met kleyner kosten meerder quantiteyt als met de Waghenen ofte Beesten geschieden kan/ en oock onmoghelijck te halen en uyt te picken al sulcke Schatten/ Waeren en Nootwendigheden/ als de mensche van doen is".

Kind van àlle tijden pas goed is de schrijver, als hij de zeelieden opwekt om "in grooten Zee-noot alsoock in perijkel des Vijants ofte in wat swarigheyt iemant soude moghen vervallen/ den Heere sijnen Godt aen te roepen" en om "nae gedane reyse Godt voor de bewesene ende ontvangen weldaden te loven". Ook voor onze tijd geldt zijn vermaan: "Dat alle Zeevarende ende reysende lieden/ in vreemde landen/ ende op vreemde Havens ende Kusten haer eerlijck ende Godtvruchtigh dragen ende aenstellen moeten."

En nog niet uit de tijd is ook een ander vermaan: "dat een Zeeman gheoorloft is in tijde van grooten noot het goet over boort te werpen/ het Schip te lichten ende te verlaten; maer niet gheoorloft/noch door Zee-noot/noch door den Vijant/ hemselven van 't leven te berooven".

"Ten hemel rijst men nu door
't rijsen van de baren,
en als die vallen weer schijnt
men ter Hel te varen.

Maer 't leven gaet boven al/ het Goedt is Ebb' en Vloet/ bloet behouden is beter dan goet behouden/ ende een wijs en voorsichtigh man weet/ ende die de handelinghe op de zee drijft is wel bekent/ dat de Zee geeft en neemt/ ende dat de goderen ter zee voor gene halve goederen gherekent moeten worden". Dat laatste wil zeggen, dat men van wat op zee zich bevindt minstens 50% van de waarde moet aftrekken vanwege de wisselvalligheid ervan.

Het goed is ebb' en vloed; korter en krachtiger kan het niet gezegd worden. Het gold in de 17e eeuw, in 1966 en zal in de 30e eeuw ook nog wel zo zijn.

Ds A. W. kent zijn Catechismus goed en weet daaruit, dat het voornaamste stuk van onze dankbaarheid aan God bestaat in het gebed, waarom hij dan ook een groot aantal gebeden achter zijn preken voegt, voor allerlei omstandigheden: een Morgen-gebed voor 't oorlogsvolck op de Schepen; vier kleyne ghebeden in groote Zeenooden, een gebedt voor den Walvisch- ende Haringvangers; een Ghebedt eenes Persoons, die met kranckheyt op de Schepen, ofte in vreemde plaetsen besocht is, en den doodt voor oogen siet; een Ghebedt, noodigh alle dagen te doen, tot bevorderinghe van de rechtveerdige Oost- ende West-Indische Handelinge, enz. Ook een aantal liederen zijn er bij gevoegd, als bijv. een "Liedeken, te singen bij de gene welcke nu ter zee gaen, ende van Landt afsteecken, op de wijse van: Doet u ooghjes open", etc.

De bovenvermelde gaafheid van mijn boekje Christelijcken Zeevaert waarschuwt me echter dit artikel niet te lang maken, waarom ik alleen nog ter verpozing een enkel raadsel doorgeef als bewijs, dat de Ds 'tot Worcum' ook oog heeft en zijn bijdrage wil leveren voor de vrije tijdsbestedinge aan boord:

"Eertijdt ick levend' was en
voede die daer leven.
Doodt zijnde, draegh ick dien,
die leven is gegeven.
Jae ick loop over 't hooft, al
ben ick sonder voet,
van dien, die leven heeft, en
noch hy swijgen moet."

Zonder al te veel verwachtingen echter van de snuggerheid van zijn lezers zet hij het antwoord er vlak naast, hetwelk ik, niet om dezelfde reden, bij dezen doe: Het schip, is het antwoord, en als hij het raedsel geeft van

'het kruyt, men siet het eten
noch drincken,
nochtans kan 't natuyr, verstant
en memori krincken,
vele 't geldt uyt den buyl, de
mot uyt de kleren houwen,
en 't bedroeven op 't hoogst
Kinderen en Vrouwen,'

dan raadt u, des domine's hekel aan het roken kennend, direct dat hij de tabak er mee bedoelt. Hij zet het er trouwens ook naast.

Al met al, deze zeemansgids wijkt in zorg voor de varende mens niet af van waarmee men hem tegenwoordig zoekt te dienen. Er is oprechte belangstelling uit te lezen voor de Zee-man met al zijn problemen, en huidige predikanten en pastoors uit havensteden konden hier ook wel een lesje aan nemen. Er is echter ook een onderscheid met de gidsen van tegenwoordig, en hiermee sluiten we ons rapport:

Zeemansgidsen als bijv. die voor Wal en Aether in Nederland, Haven-guide for Sjoemenn in het Noors en Seamen's Guide's ashore, etc. zij alle wijzen u de weg naar het 'hier en nu'; die van 1611/35 naar het 'daar en straks'. Het accent is in deze 350 jaren wel verlegd! Hoewel beide soorten gids de varenden nodig zijn, kunnen die van tegenwoordig nog wel wat van de Christelijcken Zee-vaert, — zonder aanhalingstekens — leren.

J. Wristers,
Pred. Koopvaardij.

Van andere drukpersen

IN DE TIJD VAN DE BAAS

Uit een gesprek tussen twee meisjes, bestuursleden van een g.j.v.:

— Dan bel ik je wel onder kantoortijd op.

— Goed. Het kan ook tussen de middag.

— Dank je. In m'n vrije tijd voer ik geen privégesprekken.

Voor zover ik weet, heeft er nooit in een jaarverslag van de bond, van een afdeling of een vereniging een dankwoord gestaan, gericht tot alle werkgevers, die een bijdrage leverden aan het gereformeerde jeugdwerk door aan de bij hen werkzame verenigingsbestuursleden tijd, telefoon en machines ter beschikking te stellen. Zo'n algemeen bedankje zou ook weinig zin hebben. Waarschijnlijk zouden maar weinigen het als tot hen persoonlijk gericht beschouwen. Het gros der werkgevers is zich van deze "medewerking" niet of nauwelijks bewust.

"Ik bel je wel onder kantoortijd op." Afspraken als deze worden veel gemaakt. De telefoon is in het verenigingsleven een communicatiemiddel, waarvan met name de bestuursleden veelvuldig gebruik maken. Telefoneren gaat sneller dan brieven schrijven; het kost ook minder moeite. Als het 's avonds niet kan, omdat een der contactzoekers thuis geen aansluiting heeft, dan wordt "op de zaak" gebeld. Dat is dikwijls ook goedkoper, want veelal is het dan "de baas" die betaalt... de werktijd en de gespreksk0sten.

Iemand die op een groot kantoor werkt, vertelde eens vol trots dat hij de vorige week half Nederland had afgebeld om een conferentieoord te reserveren voor een weekend van zijn g.j.v. Hij hâd er alles bijeen ruim twee uur aan gespendeerd. Telefoonkosten bracht deze bezigheid niet mee. Die kwamen voor rekening van "de N.V." Motto: Beter van een stad dan van een dorp.

Het verbaast mij vaak hoe gemakkelijk leden van onze verenigingen aan deze praktijken meedoen. Nooit heb ik er een horen stellen dat hij aan telefoneren "in de tijd van de baas" niet meedeed. Wel heb ik meer dan één lid horen zeggen dat hij er de kans niet toe kreeg! Ook heb ik nimmer iemand een vriend of vriendin op dit punt horen terechtwijzen. Eerlijk gezegd heb ik het zelf ook nooit gedaan. Misschien durven wij het niet aan omdat wij ons er van bewust zijn zelf boter op het hoofd te hebben. Of weerhoudt ons de vrees voor "moralist" te worden aangezien?

Toch zullen wij de moed eens moeten opbrengen hierover met elkaar open en eerlijk te praten. Waarom? Omdat God ons zijn achtste gebod gaf. Daar heeft het beslist iets mee te maken.

"Jong Gereformeerd.'

NACHT VOOR PASEN

KAJAFAS

Zelfs in zijn bed en slapend, lijkt hij trots en waardig;
Zijn welverzorgde baard, zorgvuldig uitgespreid.
Hij is de grote man, zo streng en zo rechtvaardig;
Alleen maar groot en streng, nooit klein en nooit boetvaardig,
Alleen maar boordevol eigengerechtigheid.

Toch woelt hij in zijn slaap ook af en toe onrustig;
't Is of zijn geest nog steeds met alles bezig is.
Ziet hij zichzelf weer staan, geweldig en geduchtig,
En daagt hij Jezus weer, naijv'rig en eerzuchtig,
Als hoofd van 'tSanhedrin, dat dan aanwezig is.

Maar Kajafas, dat is toch all'maal niet meer nodig?
De Wonderdoener ligt verbrijzeld in Zijn graf.
Slaap rustig, Kajafas, Uw zorg is overbodig,
't Volk heeft een strenge wet en strenge leiding nodig.
U bent met Jezus toch van Uw ellende af?

Of zou diep, onbewust, de vraag nu boven komen,
En woelen in zijn ziel, heb ik wel recht gedaan?
Zou 't moog'lijk zijn, dat hij wordt achtervolgd in dromen;
Hij heeft toch 't leven van Gods heil'ge Zoon genomen,
Of blijft, zelfs in zijn droom, regeren d' eigenwaan?

Zijn bloed koom' over ons en over onze kind'ren;
Hij, hogepriester Gods, Autheur van deze vloek.
O, zou d' ontzetting van die vloek zijn slaap reeds hind'ren . . . ?
Neen, kijk, nu ligt hij stil, de morgen zal hem vinden,
Blazend dreiging en dood, voor elk die Jezus zoekt.

C. Speijer.

WAAROM REIST U BIJ VOORKEUR PER HOLLAND-AMERIKA LIJN?

Wij denken dat het is omdat:

1. U kunt kiezen uit meer dan vijftig afvaarten naar Rotterdam (vanuit Montreal en New York tesamen zijn er dit jaar precies 53).
2. U kunt rekenen op goede Hollandse maaltijden, attente Hollandse bediening, Hollands amusement en natuurlijk Hollandse medepassagiers.
3. U kunt genieten van een heerlijke ontspannende zeereis, wat U zou missen als U ging vliegen; bovendien kunt U per schip 275 lbs. bagage per persoon gratis meenemen.
4. ...de namen s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM, MAASDAM, RYNDAM en m.s. PRINSES MARGRIET toch eigenlijk voor zichzelf spreken!

Eerstvolgende afvaarten:
van Quebec 2 april, van Montreal/Quebec 28 april, 20 mei, enz.

Vanuit New York: te veel om op te noemen.
Raadpleeg Uw reisbureau!

VAAR MET EEN 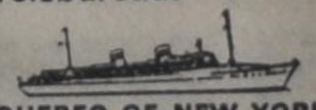 "HAPPY SHIP"

VAN MONTREAL/QUEBEC OF NEW YORK NAAR IERLAND, ENGELAND, FRANKRIJK, HOLLAND, DUITSLAND

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL - TORONTO - CALGARY - VANCOUVER
Halifax: Furness, Withy & Co. Ltd., Gen.-Agent

GAAT U NAAR

Holland?

VOOR AL UW REIZEN
per boot of per vliegtuig
vraag volledige inlichtingen
bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Vanaf 1 april 1966:
21 dagen vliegreis *
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 335.00

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen

* Behoudens Regeringstoestemming.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

NEW BOOKS:

AGAIN AVAILABLE:

Dr. A. KUYPER	— Het Werk van de Heilige Geest (824 pagina's-, ingenaaid	3.75
" " "	Pro Rege (Van het Koningschap van Christus), 3 volumes, 1800 pagina's, ingenaaid	6.25
" " "	De Gemene Gratie, 3 volumes, 1500 pagina's, ingenaaid	8.25
B. TELDER	— Reformatorisch Leven (persoonlijk, gezins- en kerkelijk leven)	2.45
Dr. M. J. ARNTZEN	— De Crisis in de Geref. Kerken	1.45
Dr. E. G. VAN TEYLINGEN	— Tussentijdse Balans (herorientatie Geref. Kerken)	1.65
Dr. K. DIJK	— Koerswijziging in onze Kerken	1.55
Dr. S. U. ZUIDEMA	— De Christus der Schriften en Oecumenische Theologie	1.75

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE (ONT.) - 741-6563

Tegen 53 Chron. Ziekten

als astma, bronchitis, bedwat., blaasontst., bloedarm.-zénuwzwakte, galsteen, -stuwing, -blaasontst., hartzwakte, hoge bloeddruk, huiduitslag-zweren-puisten-jeuk, ischias, jicht, reuma, uitputting, enz. enz. leveren wij onschad. geneeskruiden met ongelooflijke resultaten ook in schijnbaar hopeloze gevallen. Als niets U hielp, meldt ons dan Uw ziekte en klachten.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd. à $18,00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Koopt bij de

ADVERTEERDERS IN

"CALVINIST-CONTACT"

WIE ZIJN DOEL NOG NIET BEREIKT HEEFT . . .
kome maar naar

BRAMPTON,
de stad van de toekomst!

Er wordt hier goed verdiend, er is werk voor iedereen . . .
en Frank Harkema helpt iedereen
met werk, huizen kopen of huren.

FRANK HARKEMA
REAL ESTATE BROKER
29 McLaughlin Rd. North Brampton, Ont.

Woningnood in Canada

Ziezo, dat was weer klaar. Nu nog even de wasmachine leeg maken. Maar hoe of ik ook aan de slang rukte of trok, er kwam geen water uit. De slang zat dus verstopt. Dat kon zelfs een vrouw constateren. Nu kon ik twee dingen doen: Rustig afwachten tot mijn man thuis kwam, zoals het een onderdanige huisvrouw betaamt, óf zelf even onder de machine gaan liggen.

...Natuurlijk koos ik het laatste. De wasserij vond hier plaats in de keuken. Ik had de keuken weer graag gauw aan kant. Zodoende kroop ik met een flinke dosis goede wil, maar met weinig gevoel voor techniek, onder de machine. Nadat ik een poosje in een ongemakkelijke houding naar de slang had liggen kijken, kreeg ik plotseling een idee. Dat ik daar toch niet eerder aan gedacht had! Ik haalde een emmer naast me en draaide daarna de slang er af, met het plan om gauw de emmer onder de afvoer te plaatsen.

"Help! Help!" Ik had die noodkreet beter niet kunnen slaken, want nu gutste het sopwater niet alleen over mijn gezicht, maar ik kreeg ook de mond er van vol. En wanneer de was klaar is, smaakt het sop niet smakelijk.

Een poosje later was de wasmachine toch leeg. Er was wel wat water op de vloer gekomen. Maar dat had ik naderhand weer opgedweild. 's Avonds was ik maar wat blij dat mijn echtgenoot de machine op de juiste manier repareerde.

De volgende morgen, toen ik aan deze episode al niet meer dacht, riep de eigenares van 't huis, waarin wij boven woonden, mij al vroeg naar beneden. Ze zei niet veel, maar wel wees zij veelbetekenend naar het plafond, waar op het behang grote bruine kringen mij aangrijnsden. Ik begreep!

Voor 't gemak gebruikte ik dezelfde "mondvoorraad Engels" als die het Poolse vrouwtje tegenover mij bezat.

"The washmachine did it. Hose no good! But me pay for new wall paper."

Zolang ik het er maar niet tegen aan behoefde te plakken, bedacht ik met schrik. Want ik was niet vrij van hoogtevrees.

"No! No! dat hoefde niet. "But too bad!" Ja, dat was het ook. Ik had er een grote hekel aan, en probeerde haar te troosten door te vertellen dat wij ook tegen zo'n verkleurd plafond aan keken. Ons behang onderging na elke fikse regenbui zo'n verkleuring vanwege een nog steeds niet gerepareerde lekkage, ergens op het dak.

Zo, dat was ook "too bad!" But no money to fix it Mrs. Gerry!" We droegen nu allebei hetzelfde leed. Deze saamhorigheid drong zelfs de wasmachine op de achtergrond. Ik vond dit een geschikt moment om weer naar boven te gaan.

*

Ja, het huis was in vele hoeken en gaten voor verbetering vatbaar. Vooral de schoorsteen. Dat merkten wij wanneer er een flinke stormwind loeide. Dan ging onze oliekachel uit, óf zij verspreidde een onverdraagbare geur. De schoorsteen was wat te laag waarschijnlijk. Eens had ik overdag iemand over. Zij dacht dat zij het wel even "fiksen" kon. Er moesten zeker vier ellebogen meer in de pijpen verwerkt worden. Dan zou het niet meer gebeuren. Want dan kan de wind niet meer zo gauw in de kachel komen.

Wij hadden gelukkig een paar extra ellebogen. Zodoende verzetten wij met "man en macht", maar helaas met enkel vrouwenkracht, de kachel, zodat zij wat verder van de schoorsteen kwam te staan. Na enige tijd van meten en passen stond de stellage in elkaar. Het geheel deed wel wat monsterachtig aan. Maar als we daarmee benéden het mankement bóven op het dak gerepareerd hadden, dan kon ik mij wel verzoenen met dit gammele geval.

De olie liep weer langzaam in de kachel. Even later brandde hij heel vredig. Nu de proef op de som nemen en even op "high" zetten, stelde de visite voor. Nog gebeurde er niets. Wij keken al zegevierend rond, totdat met een grote knal onze stellage uit elkaar sprong. Ik ben de kamer uitgevlogen en liet mijn kennis in de rook achter. Gelukkig was zij wat praktischer aangelegd en sloot ze direct de olieleiding af. Onderwijl riep ik maar van "Fire! Fire!" wat ook wel weer nuttig was, want zo kregen wij verschillende blussers. De eigenares van 't huis, die ook tijdens dit naderend onheil, het spreekwoord: Overdaad schaadt, in ere hield, kwam met een half gevuld emmertje water de trap op rennen. "Nee, geen water," riep ik, "maar zout!" Even later waren al onze zoutbussen leeg. Maar het brandgevaar was geweken. Mijn kennis was een schoorsteenveger gelijk geworden. Ik was in mijn dienst als omroeper vrij blank gebleven. Toch waren wij de visite, ondanks de ontploffing die haar uitvinding veroorzaakt had, erg dankbaar. Want toen werd er iets aan de schoorsteen gedaan. Sindsdien dreigde er geen brandgevaar meer.

*

De daaropvolgende zomer werden wij verblijd met de geboorte van een gezonde zoon. De kersverse vader wist van blijdschap eerst niet wat hij zou doen. Maar nadat hij, naar de gewoonte des lands, een tijdlang alleen in ons huis vertoefd had, ging hem een licht op. Ook hem begon de foeilelijke kleur van de vloeren op te vallen. Die bruine kleur stond heel degelijk in 't portaaltje. Maar in de kamer "deed" die kleur het niet. Zodoende ging mijn energieke echtgenoot naar een winkel en kocht voor de verandering groene verf.

Hij ging fluitend aan 't werk. Wat en "verrassing" bereidde hij zijn vrouw. En de meubels waren ook groen. Alleen, weer van een kleur groen, die absoluut niet paste bij de vloer. De dag, voordat mijn zoon en ik thuis zouden komen, kwam er iemand binnen om hier en daar een bloemetje neer te zetten, zodat de kamers een feestelijk aanzien kregen. Na haar eerste blik reed zij vlug naar de stad en kocht ook verf. Maar in een bescheiden beige kleur. Die avond werd er weer hard gewerkt. Voor twaalf uur hadden de vloeren een andere tint.

Hoewel de verflucht wat bedwelmend was en de vloer nog niet helemaal droog, was ik toch blij met de fris geverfde vloeren. Alleen wanneer je de eerste tijd barrevoets de vloer bewandelde, dan bleef je wel niet "als aan de grond genageld staan", maar wel "als aan de vloer verkleefd".

Naarmate onze zoon groter werd en ook de vloeren ging bewandelen en bekrassen, begon het groen weer door het beige te schemeren. Nog later kwam ook de bruine kleur verf weer op. Wanneer ik het plafond aanschouwde met de bruine kringen, dan ging mijn blik weer gauw naar beneden. Maar op de vloer kon die blik ook niet blijven rusten. Want wanneer ik te lang keek naar het beige, groen en bruin, werd ik wat draaierig. Het geheel was beslist bezienswaardig. Ik nam dan ons jongetje mee naar buiten. Hand in hand liepen we door de velden, waar we, tussen het groen van de bomen door, onze bijna voltooide bungalow al van verre konden zien. Nadat wij daar en poosje hadden staan kijken naar het bouwwerk, gingen wij weer tevreden de weg terug naar huis. Dan zag ik thuis in mijn verbeelding, glanzende karpetvloeren weerkaatsen in onze veelvervige vloeren.

*

Nu, twee jaar later zijn we nog steeds blij met onze nieuwe woning. Zó blij, dat we uit louter dankbaarheid nog steeds tegen ongeverfde witte muren aankijken. Maar dat kan ook wel gemakzuchtigheid zijn. We zijn van plan om er binnenkort een verfje of behangetje tegen aan te gooien. Nee, niet tegen alle muren tegelijk. Want zo kunnen we nog jarenlang dankbaar zijn.

Wilma Jonkheer

AAN ALLEN DIE NEDERLAND NOG NIET VERGETEN ZIJN

Deze week trouwt "onze" prinses Beatrix! Herinnert U zich nog hoe uitgelaten we allen waren toen ze geboren werd?

We hebben een klein comitee opgericht om geld in te zamelen voor een geschenk van haar oude onderdanen in Canada.

Wanneer het U net zo gaat als ons, dat U haar niet vergeten hebt en nooit vergeten zult en haar daar een blijk van geven wilt, dan verzoeken wij U vriendelijk wat geld te zenden aan Mr. J. Kok, 95 Sheppard Ave. West, Willowdale, Ont.

We vragen niet om grote bedragen, we willen liever kunnen zeggen dat het geschenk komt van duizenden Nederlanders in Canada dan dat we zeggen moeten: van enkele Nederlanders in Canada.

J. A. Diening (Nederlandse Courant voor Canada)
D. Farenhorst (Calvinist-Contact)
J. Kok (Importer)
J. K. Overweel (Importer)
Dr. L. Praamsma
M. Grootscholten, S.C.J. (Compass - Onder Ons)
W. G. Warnaar (Pioneer)

NIEUWE MOGELIJKHEDEN VOOR GRIEKS EILAND

Hoewel het kleine Griekse eiland Syma omgeven is door miljoenen liters zeewater, toch moet vers water worden ingevoerd om het leven op dit zonnige eiland mogelijk te maken. Nu de synthetische spons de toch al arme bevolking het vissen van spons, waarmee zij in hun levensonderhoud moesten voorzien, overbodig maakt, zijn de onkosten van het invoeren van water te hoog om daaraan te voldoen. De meeste eilandbewoners hebben zich dan ook ergens op het vasteland gevestigd. In enkele jaren tijds is de bevolking van het eiland van 30.000 tot 3000 geslonken. Gelukkig heeft een weldoener, die onbekend wenst te blijven, zich over de arme achtergeblevenen ontfermd door een flink bedrag aan geld in het fonds van de Church World Service te storten voor het bouwen van een eenvoudige installatie om het zoute zeewater te distilleren.

De installatie lijkt aan de buitenkant op een broeikas en van binnen op een zwembad overdekt door een plastieken dak. Het zeewater wordt door een 8 p.k. dieselmotor in het bassin gepompt. De brandende zon verdampt het water en een afkoelingssysteem condenseert de omhoogslaande damp, terwijl het gecondenseerde water in afzonderlijke bassins wordt opgevangen. Dit eenvoudige systeem voorziet de 3000 bewoners dagelijks van 5000 gallon water; meer dan zij nodig hebben. Men is nu van plan om toeristen aan te trekken om zodoende een nieuw levensbestaan op te bouwen. Op andere eilanden, Aegina, Salamis en Santorini, worden nu ook distillatie-installaties gebouwd.

Het probleem van de watervoorziening wordt steeds nijpender. Vooral in de grote wereldsteden is dit het geval. Hoe kan men ooit de dorst van de miljoenen inwoners van New York, Los Angeles en andere wereldsteden lessen, wanneer het water in hun omgeving door de afval van de fabrieken is verontreinigd?

Gedurende lange tijd (sinds 1932 is men al bezig met het nemen van proeven) heeft men geprobeerd om op een goedkope manier het zeewater te ontzouten om het als drinkwater te kunnen gebruiken.

Voor dit plan is dan ook veel belangstelling, zoals duidelijk blijkt uit de deelname aan het "First International Symposium on Water Desalination", in oktober te Washington, D.C. gehouden. Vertegenwoordigers van 65 landen waren aanwezig, waaronder ingenieurs en natuurkundigen van internationale vermaardheid. Meer dan 100 wetenschappelijke voordrachten werden aangehoord.

Men is er algemeen van overtuigd dat het verwezenlijken van het plan om op grote schaal het zeewater (¾ van de oppervlakte van de aarde is water, waarvan 97% zeewater is) drinkbaar te maken technisch mogelijk is. De prijs is tot dusver nog het onoplosbare probleem. Men betaalt momenteel 1 dollar voor 1000 gallon gedistilleerd zeewater, ongeveer driemaal zoveel als men voor drinkwater betaalt. Sinds 1954 heeft men de prijs al behoorlijk kunnen verlagen, want toen betaalde men vier dollars voor dezelfde hoeveelheid water.

Toch blijven de kosten van het ontzoutingsproces nog een bezwaar. Men heeft b.v. enorm veel buisleiding nodig. Voor één installatie bestelde men 81.000 mijl buizen. Deze leidingen moeten van de beste soort zijn om gehard te zijn tegen het bijtende zout. Nu heeft men een beter allooi samengesteld, n.l. koper en nikkel, zodat de buizen 20 jaar kunnen worden gebruikt. Deze verbetering is echter nog niet voldoende om de prijs ver genoeg te doen dalen. Nog steeds zoekt men een goedkopere oplossing.

Ondanks de hoge onkosten wordt nu reeds 100.000.000 gallons vers water uit de zee "gewonnen". Men verwacht dat, zodra men er in geslaagd is de onkosten te kunnen drukken, het probleem van de watervoorziening is opgelost.

Zie HOLLAND

En profiteer van de 25% KORTING op onze groepsreizen per boot.
Heen 2 april van Quebec.
Terug 1 juni van Rotterdam.
Of
Heen 28 april van Montreal.
Terug 23 juni van Rotterdam.
Retour vanaf $343.50
Vraag
LUCAS KOOPS
Manager

VALENTINE TRAVEL Service 485-0336
1642 Bayview Av., Toronto 17 Ont.

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

GROENTE en BLOEMZADEN

Ook: HOLLANDSE SPERCIEBONEN, SNIJBONEN, BRUINE BONEN, KROPSLA, BOERENKOOL, WITLOF, ANDIJVIE, WORTELEN, POSTELEIN, enz. enz.

Hollandse of Engelse Prijscourant op aanvrage geheel Gratis.

WILLIAM DAM SEEDS
West Flamboro, Ont.

Location at: CHRISTIE'S CORNERS (between Bullock's and Peter's Corners) 4 Miles West of Dundas
Phone: MA 8-6641 DUNDAS

Canadian National Railways

Treinreis Koopjes
en vriendelijke bediening in alle 10 provincies

Doe Uw voordeel met de beste treinreis koopjes van CN's lage Rode, Witte en Blauwe tarieven. Maaltijden zijn gratis voor hen, die in slaap- of parlor wagons reizen. U kunt nog meer besparen indien U de slaapgelegenheden met anderen deelt. Speciale tarieven voor kinderen tussen 5 en 12 jaar oud.

Zie deze lage Rode enkele reis tarieven:

Tussen TORONTO en:		Tussen MONTREAL en:	
Windsor	$ 5.20	Ottawa	$ 2.90
Saint John	$ 18.00	Halifax	$ 15.00
Saskatoon	$ 27.00	Winnipeg	$ 23.00
Calgary	$ 33.00	Edmonton	$ 34.00
Victoria	$ 47.52	Vancouver	$ 43.00

Tussen WINNIPEG en:		Tussen VANCOUVER en:	
De Pas	$ 9.50	Kamloops	$ 5.90
Edmonton	$ 15.00	Edmonton	$ 14.00
Toronto	$ 21.00	Saskatoon	$ 18.00
Vancouver	$ 24.00	Toronto	$ 42.00
Halifax	$ 34.00	Halifax	$ 57.00

CANRAILPASS voor bezoekers uit Europa: een hele maand ongelimiteerd reizen in Canada, onverschillig waar, voor slechts $99.00.

Voor nadere inlichtingen kunt U zich tot Uw CN passagiersreisbureau wenden.

CN

Christian Pockets
RECOMMENDED

Dr. J. BRUINS SLOT — Kleine partij in grote wereld	$ .85
Prof. J. L. KOOLE — De Tien Geboden	1.50
KONING, SMILDE, WATERINK — Christus en de Kunst	.85
Prof. D. NAUTA (e.a.) — Geschiedenis van de Kerk (8 deeltjes)	.85 each
KUITERT — De spelers en het spel (een hanteerbare leeswijzer van de bijbel)	.85
J. VERKUYL — Gods initiatief en ons mandaat (Zending waar en hoe)	.85
O. JAGER — Op de man af	.85
" " De humor van de Bijbel in het Chr. leven	.85
H. J. FLIPSE — Gods Wereldplan en de Evolutie	.85
J. C. HOEKENDIJK — De Kerk binnenste buiten (rondom het apostolaat)	1.70
K. RUNIA — Religie zonder God? (Het nieuwe modernisme van Robinson en het oecumenisch geloof)	.85
D. BONHOEFFER — Navolging (uitleg van de Bergrede)	2.40
E. BRUNNER — Ons geloof (de belangrijkste Christelijke geloofsvragen, helder en beknopt)	.85

Speelman's Bookhouse Ltd.
10 GOLFDOWN DRIVE, REXDALE (ONT.)
PHILIPS RECORDS 741-6563 BOOKS

POLITIEK MET POSTZEGELS

Filatelisten worden uitgebuit

(*DK*) *Brunswijk* — De grootste postzegelhandelaren in de bondsrepubliek zijn niet bij machte alle bestellingen op Oost-Duitse postzegels uit te voeren, hoewel ze er zeer goede prijzen voor kunnen maken. De prijzen voor deze zegels worden vastgesteld door het hoofdbestuur van de Socialistische Eenheidspartij Duitsland (SED) en de Posterijen hebben opdracht gekregen bepaalde series of zegels uitsluitend aan verzamelaars ter beschikking te stellen.

De meeste postzegels uit de Sowjetzone — met uitzondering van de zegels voor algemeen en dagelijks gebruik — verschijnen slechts in kleine oplagen. De liefhebbers binnen de grenzen van de "eerste Duitse arbeiders- en boerenstaat" kunnen slechts een deel van deze emissies bemachtigen. De ruim 250.000 Oost-Duitse verzamelaars kunnen nieuwe zegels aan de loketten kopen indien hun namen voorkomen op aldaar gedeponeerde lijsten. En zelfs dan moeten ze genoegen nemen met de aantallen, die men hun toestaat te kopen.

Verzamelaars in de Oostzone, die postzegels willen ruilen met verzamelaars in de bondsrepubliek of in het buitenland, zijn niet vrij in de keuze van hun ruilpartner. Daarvoor moeten zij zich wenden tot de "Deutsche Kulturbund". Inbreuk op deze door de staat voorgeschreven ruilweg kan worden gestraft met langdurige gevangenisstraffen en inbeslagneming van de verzameling van de man, die handelde in strijd met zekere deviezenbepalingen.

Door de truc tal van zegels uit te geven als z.g. "sperrmarken", die uitsluitend voor verzamelaars verkrijgbaar zijn, krijgen deze zegels al spoedig een hoge handelswaarde. Niet minder dan tien miljoen mark vloeit uit deze bron jaarlijks in de kas van de SED.

In elke communistische staat, dus ook in Oost-Duitsland, zijn dwingende voorschriften de enige toegestane weg. Zoals overal zijn er ook hier postzegelverzamelaars, die zich niet houden aan de internationale ruilbepalingen, tengevolge waarvan Oost-Duitse Posterijen hun "sociaal-politiek" programma niet kunnen uitvoeren. Twee postzegelverzamelaars uit Thüringen, die jarenlang op hun eigen houtje ruiltransacties hadden gedaan, hoorden resp. 20 en 12 maanden gevangenisstraf tegen zich eisen, omdat "door hun smokkel in postzegels het officiële exportplan niet kon worden gerealiseerd", en omdat door hun handelwijze de staat ernstige schade had geleden.

Door het uitspreken van zulke zware vonnissen wil de SED "het vertrouwen in de verkooporganisaties van de staat herstellen, dat ondermijnd wordt, wanneer langs duistere wegen postzegels op de markt kunnen worden gegooid en tengevolge van illegale ruiltransacties de prijzen worden gedrukt." Met de verkooporganisatie van de staat wordt in dit geval de "Kulturbund" bedoeld. Teneinde het monopolie van deze organisatie veilig te stellen worden de brieven van de geregistreerde postzegelverzamelaars door de veiligheidsdienst van de Sowjetzone gecontroleerd.

Een verzamelaar uit Mecklenburg, die deze gang van zaken niet kende, had een bankrekening in West-Berlijn. Met dit geld kocht en betaalde hij postzegels, in West-Berlijn, de bondsrepubliek en in het buitenland en liet deze zegels naar Oost-Berlijn sturen. Toen de veiligheidsdienst de brieven van deze geregistreerde verzamelaar controleerde, vond ze in zijn brieven een aantal zegels, gekocht "buiten het douanegebied van de DDR." De filatelist uit Mecklenburg werd voor het gerecht gedaagd. In de aanklacht was niet alleen sprake van postzegelsmokkel en spekulatie maar ook van "verraad jegens zijn postzegelvrienden, die als echte verzamelaars elk contact met hem hadden verbroken." Het vonnis: vier jaar gevangenisstraf,, 10.000 mark boete en inbeslagneming van de verzameling te waarde van 80.000 mark.

Hoe de ware verzamelaars denken over de praktijken van de "Deutscher Kulturbund" is gemakkelijk aan te tonen. Deze 'culturele' organisatie dwingt namelijk van tijd tot tijd de geregistreerde verzamelaars, zegels uit hun verzameling, die zij soms duur hebben moeten kopen, kosteloos af te staan om de staat de gelegenheid te geven hiermede de deviezenpositie van het land te verbeteren. De zegels worden door de Staatsposterijen duur verkocht aan de verzamelaars, worden door deze gratis "teruggegeven", waarna de Staat ze tegen opnieuw verhoogde prijzen naar het buitenland verkoopt.

EEN LEERZAAM ARTIKEL

Vele verzamelaars in de bondsrepubliek voelen zich benadeeld door het Oost-Duitse systeem en reageren dienovereenkomstig. Door deze reacties voelden de Oost-Duitse postzegelexporteurs zich benadeeld. Dezelfde nadelige invloed vreesden zij na het verschijnen in een filatelistentijdschrift van het artikel: "Wat een jeugdige postzegelverzamelaar moet weten." Dit tijdschrift nam niet alleen stelling tegen de methodes met betrekking tot de "sperrmarken" en de verzamelaarswaarden, maar critiseerde ook de politieke tendenzen van de Oostduitse postzegelemissies. Zij verheerlijken elke fase van de werkelijke of bedachte klassenstrijd, maar ook die tot Oost-Duits historisch bezit gepromoveerde Duitse legeraanvoerders, die tegen Napoleon I hebben gevochten. Bovendien bewieroken zij de door burgers en studenten geleide revolutie van 1848, de internationale brigades van de Spaanse burgeroorlog en de dienst in het "Nationale Volksleger", welks onderdelen met afbeeldingen van tanks, vliegtuigen of oorlogsschepen telkens weer op postzegels verschijnen.

Om de pijn van het artikel "Wat de jeugdige postzegelverzamelaar moet weten" wat te verzachten, verscheen in een Hamburgs blaadje, dat sympatiseert met de SED en kanttekening, waarin "Gustav" verklaarde: "Ik heb zeker niet goed gekeken, dat ik op de zegels van de DDR de afbeeldingen van al die oorlogshelden niet heb gezien!" "Gustav" deed zich voor als verzamelaar van Oost-Duitse postzegels, die daardoor in de bondsrepubliek lastig gevallen werd. Zijn ware bedoeling was om door zijn publikatie de Oost-Berlijnse postzegelexport te bevorderen. "Als goede Duitser zal ik in de toekomst mijn verzamelwoede richten op Europese landen en niet op Aziatische streken zoals de Oost-zone". Het spreekt vanzelf, dat deze terminologie niet werd gebezigd door de auteur van het eerder genoemde artikel. Maar zoals altijd het geval is, wanneer de SED en haar helpers in de bondsrepubliek geen uitweg meer weten, nemen zij het aan deze kant van het ijzeren gordijn met betrekking tot de objectiviteit niet al te nauw; daarentegen komen dan binnen de grenzen van hun jurisdictie de veiligheidsdienst en de "sociale aanklager in actie.

— *Deutsche Korrespondenz*

Door het
Rode Kruis
+
helpen
mensen
elkander

VANAF 1 APRIL 1966

LAGERE LUCHTTARIEVEN*

NAAR AMSTERDAM

21-Daagse Excursie Economy

Tarieven van:

Montreal	$335.
Toronto/Hamilton	$381.
Winnipeg	$461.
Calgary/Edmonton	$535.
Vancouver	$575.

Meer dan Dagelijkse KLM vluchten tussen Canada en Europa

Vraag Uw reisbureau hoe U Uw voordeel kunt trekken uit de volgende KLM "Plus Points":

- **Vlieg nu naar Nederland, betaal later.**
- **Betaal hier voor de reis van familie of vrienden naar Canada. De KLM reikt de biljetten in Nederland uit.**

* *Behoudens regeringstoestemming*

— — — — — — — — —

Afdeling Reisinlichtingen,
KLM Royal Dutch Air Lines,
635 Dorchester Blvd. West,
MONTREAL, Quebec.

Stuur mij s.v.p. de volgende brochures:
.... KLM's Pay-Later Plan
.... Good Reasons for Flying KLM

Mr./Mrs./Miss ....
Adres ....
.... Telefoon ....
Mijn reisbureau is ....
HD

KLM
ROYAL DUTCH AIRLINES

Niemand is alleen

DOOR

ANNIE FERWERDA - VAN DEN BERG

(20)

Op een avond dat ze even met Simon alleen in de kamer is, vraagt Geesje hem waarom Johan zo weinig thuiskomt.

"Ik zou hem best weer eens willen zien."

Simon gaat er onmiddellijk op in.

"Ja, we zien de jongen haast nooit. Het is zo jammer dat het tussen Bertha en hem niet gaat. Dat is met de jaren minder geworden, inplaats van beter. En eigenlijk is Tineke daar onbewust de oorzaak van. Tineke koos altijd openlijk partij voor Johan. En dat verdroeg Bertha niet. Tineke is van háár. En Johan . . .

Die jongen is veel te gevoelig. Een kerel van bijna dertig nota bene. Maar geloof me Geesje, als je 't mij vraagt: hij heeft een moedercomplex. Zijn moeder en hij . . . Het wás ook bijzonder. Maar nu . . . Ik wou dat 'ie maar eens flink verliefd werd, en 'n meisje had, dan zou dat hele complex zich wel natuurlijkerwijze oplossen."

"Gunst Simon, ik had altijd gedacht dat Johan nogal een harde was. Naar wat ik me van hem herinner . . ."

"Ja, maar dat is hij ook. En hij is nogal getapt, geloof ik. Maar dat andere, dat zit in hem, dat zit in hem vast.

En Bertha is zo tactloos. Ze zal het wel niet kunnen helpen.

Het leven schijnt vaak ruw, Geesje, maar het is een teder en kwetsbaar weefsel. Daarom is leven een kunst.

Maar enfin . . . ik moet volgende week eerst een paar dagen naar België. Als ik terug ben zal ik Johan opzoeken. En dan komt hij wel weer eens."

Geesje betrapt er zich op dat ze begint uit te zien naar dit nachtelijk uur. Soms vergeet ze bijna dat het Johan is die daar staat. En ziet ze hem alleen maar als een mens die haar over het ergste heenhelpt: het eerste uur van een eenzame, vaak slapeloze nacht.

Tot het beschamend tot haar doordringt dat ze eigenlijk bidden moest dat Johan weg mocht blijven. Want dit kan hem alleen maar kwaad doen.

— — — — — — — — — — — —

En dan, haar volkomen overrompelend, komt Tineke op een middag met Johan de uitbouw binnenlopen. Het is op een van de dagen dat Simon in België is en Bertha haar "theekrans" heeft.

Geesje voelt dat ze een kleur krijgt, maar dat is van de schrik.

Tineke staat te hijgen, haar handen houdt ze stijf om Johan's arm geklemd!

"Gewoon gesleept heb ik hem, Tante. Nadat ik hem eerst op heterdaad had betrapt!

Hij is verliefd, Tante! Verliefd op een foto. En een mormel, Tante, een mormel! En meneer maar kijken. En mij niet willen zien, natuurlijk.

Nou, d'r hing nog een foto. Een beeld van een man. Echt een màn, weet u, niet zo'n lachje, maar echt zo'n sterk gezicht, zo'n k[illegible] weet u wel! en schouders! . . . En ik dáár maar naar kijken. Tenminste, dat dacht 'ie. Want op een gegeven moment zag 'ie me natuurlijk toch! En toen zou 'ie zich eens even uit de voeten maken. En toen . . . kip, ik heb je! En ik zei: "Als je nou niet meegaat begin ik gewoon te gillen, midden op straat." Nou, en toen heeft 'ie de wijste partij maar gekozen."

Johan lacht. Hij lacht hartelijk, spontaan. Dan zegt hij:

"Als je me nu loslaat, kan ik tenminste je Tante eens behoorlijk begroeten."

"Pff," doet Tineke verontwaardigd, "je Tante behoorlijk begroeten. Doe niet zo schijnheilig, kerel! Behoorlijk is het al lang niet meer. Dan had je eerder moeten komen."

"Zeg kattekop!"

Dit zegt hij met opeengeklemde tanden.

Met een forse zwaai van zijn arm naar achteren heeft hij Tineke's handen afgeschud, met zijn andere wrijft hij vlug even haar haren in de war.

En dan staat hij vlak bij het bed.

"Dag eh . . ."

Hij mompelt maar wat, is ineens zichtbaar verlegen. Maar dat geeft Geesje moed.

"Ben ik zo veranderd, Johan, dat je m'n naam niet weet?"

"Gunst, ja," komt Tineke meteen weer, "jij mag Geesje zeggen, hè? Omdat je — laat 's kijken — een jaar of acht jonger bent. Ik zie anders niet in wat voor verdienste daarin zit.

O, stel je voor, zeg! straks laat je mij nog 'Oom' tegen je zeggen, omdat ik twaalf jaar met jou scheel. Om je een hoedje te lachen!"

Tineke slaat haast dubbel.

"Oom Johan!" giert ze, "Oom Johan!"

Het werkt zo aanstekelijk, die vrolijke Tineke. Geesje merkt dat ze zelf ook zit te schudden.

Die Tineke! Dol van blijdschap omdat Johan er is.

Dan trekt een hevige pijnkramp door Geesje heen, haar lach breekt af, haar gezicht verstart.

Juist springt Tineke weg, roepend dat ze eens bij Ali zal gaan kijken of er nog thee is.

Maar Johan is het niet ontgaan.

"Pijn?" vraagt hij zacht.

Ze kan hem slechts met haar ogen antwoorden. Met beide handen zoekt ze de rand van het bed, omklemt die.

— Gelukkig blijft Tineke nog weg —.

Ze haakt aan die gedachte vast, als was het verlichting voor de pijn.

Niets ziet ze nu helder meer. Alles is grauw, vaal. Alles wijkt. Ook Johan. Maar ze hoort toch zijn stem.

"Krijg je geen injecties?"

Ze kijkt hem aan, zijn gezicht beweegt, vloeit in elkaar, als zag ze onder water.

"Ja," zegt ze moeilijk, "in de kast, ampullen in doosje. De dokter . . ."

"Welke dokter behandelt je?"

Ze schudt haar hoofd.

"Er zijn ook nog poeders . . . hier . . ."

Ze wijst naar het tafeltje bij haar bed.

"Eerst proberen . . ."

Johan helpt haar vlug en handig.

Dan ligt ze heel stil.

"Niet tegenwerken," denkt ze altijd, "niet tegenwerken." Alsof ze daarmee de pijn vermurwen kan.

Tineke komt weer binnen. Haar gramofoon draagt ze voor zich uit, enkele platen er bovenop.

"Hè, heeft Ali nou nog geen thee gebracht? Ze zou het doe, zei ze.

Ali!!!"

"Stil toch!" bijt Johan haar toe, "heb je dan geen ogen in je hoofd?"

Dan pas ziet Tineke.

En doodongelukkig voelt ze zich ineens en hopeloos van schaamte, zo met die gramofoon.

Maar voor ze zich kan omkeren zegt Geesje haar naam.

Tineke."

Tineke's ogen staan vol tranen. Ze kijkt naar Geesje's hand om de bedrand. Maar dan laat onmiddellijk die hand los. En Geesje maakt een lichte beweging van naar zich toe halen.

"Nee Tineke, niet weggaan. Ik wil zo graag die nieuwe plaat van je horen."

Tineke bukt zich snel en zet de gramofoon midden op de grond.

Dan hurkt ze bij Geesje neer.

"Tantetje!"

Ze neemt Geesje's hand en wrijft een paar maal haar wang er overheen.

En Geesje pakt al haar wilskracht tezamen. Ze móét het de baas worden, ze móét . . . om dit kind. Terwille van dit kind. Ze heeft het zo lief.

En ze glimlacht. Ja, heus, ze glimlacht.

"Tineke, toe, steel even wat Eau de Cologne bji je moeder. De mijne is op."

Het is een leugentje. Maar ze wil tijd winnen. De poeder zal nu toch zo wel gaan werken.

Tineke weet ook dat het een leugen is. Tante's fles staat nog half gevuld onderop het tafeltje.

Maar ze begrijpt het wel. En daarom loopt ze vlug zolang Tante haar nog kan zien, maar dan langzaam; langzaam in de gang en nog langzamer op de trap.

"Johan!," zegt Geesje geagiteerd, "pak die fles . . . onderop het tafeltje . . . duw maar onder m'n kussen. Zo . . . dank je."

"Hoe gaat het nu?," vraagt Johan.

Geesje kijkt naar hem omhoog. Zijn gezicht is weer een gewoon gezicht. Het vloeit niet meer in elkaar. Er is weer contact. De absolute eenzaamheid die pijn kan veroorzaken, is weer opgeheven.

En ze beseft ineens hoe rustig hij was daarnet, hoe rustgevend ook. Hij zal een goede dokter worden.

"Moolhuyzen komt hier zeker," zegt Johan.

Geesje knikt.

"Die had ik anders wel even kunnen bellen," zegt hij. "Ik assisteer momenteel in het Academisch Ziekenhuis. En ik ken hem goed. Waarschijnlijk zou hij er wel in hebben toegestemd dat ik de injectie gaf."

Geesje zucht. Ze kàn tenminste weer zuchten.

"Het is lief van je, Johan. Maar als ik het nog even redden kan . . . begrijp je . . . Ik wil er niet aan wennen . . . nòg niet.

Stil, daar is Tineke."

Tineke loopt weer vlug. Ze heeft iets geleerd in deze paar minuten. Dat het zelfs voor mensen die heel veel van elkaar houden wel eens nodig is, verstoppertje te spelen.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$5.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap berichten wij U de geboorte van ons eerste kleinkind

MARK THOMAS

geboren 16 februari 1966,

zoon van John en Ineke Kalsbeek, 180 Mill Street, Apt. 201, Brampton, Ont.

Mr. en Mrs. A. Van Zuilekom.
Scarboro, Ont.

With thanks to God, the Giver of all life, we are happy to announce the birth of our sixth son:

DAVID WILLIAM

A brother to:
Henry, John, Alan,
Theodore & Ricky.

Mr. & Mrs. J. T. Hessels.
Wellandport, R.R. 3, Ont.
March 1, 1966.

The Lord entrusted unto our care a daughter

THERESA EVELYN

Harry and Paula Bootsma.
A sister for
Wilfred.
Paula.
March 6th, 1966.
R.R. 1, Brantford, Ontario.

Op 12 maart 1966 hopen D.V. onze ouders

GERRIT HENDRIK KLOOSTERBOER
JOHANNA KLOOSTERBOER—SCHIEVEN

hun 40-jarige echtvereniging te herdenken.

Geve God hen nog vele gelukkige jaren.

Hun dankbare kinderen:
Wim & Bertha Koeslag, Clifford, Ont.
Sweis & Rikie Brouwer, Guelph, Ont.
Hendrik & Johanna Kloosterboer, Ceylon, Ont.
Jaap & Christien Dyksterhuis, Clifford, Ont.
R.R. 3, Clifford, Ont.

Zo de Here wil hopen wij op 17 maart 1966 het 30-jarig huwelijksfeest van onze ouders

WILLEM VAN VLIET
MARIE VAN VLIET—DOORDUIN

te gedenken.

Dat de Here hen nog lang mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen.

Paul & Tina Van Vliet.
Alice & Bernard Westerveld.
Art & Magda Van Vliet.
Jean & Richard Heida.
Bill.
En kleinkinderen.
P.O. Ridgeville, Ont.

RELIABLE GIRL OR WOMAN WANTED

in Chr. home, 3 children, ages 4 to 10. Last week of March and month of April. Write John Rintjema, Box 234 Smithville, Ont.

Zeer plotseling nam de Here uit onze familiekring weg onze geliefde broeder, zwager en oom

P. A. VAN DER MEULEN,

in de ouderdom van bijna 69 jaar.

Trooste de Here onze zuster en kinderen.

Veenwouden, 26 febr. 1966.

London, Canada:
Fam. J. Stelpstra.
Hallum, Ned.:
Fam. Y. van der Meulen.
Fam. J. van der Meulen.
Britsum, Ned.
Fam. Sj. Kamminga.
Brampton, Canada:
Fam. G. Tiesma.

The Members of the Ladies Society "Forward in Faith" extend heartfelt sympathy to Mrs. H. Schoelier and family, in the passing away of their husband and father

Mr. H. SCHOELIER.

Strathroy, March 1, 1966.

May the God of all grace, comfort and sustain the bereaved in their sorrow.

HOUSEKEEPER WANTED

$35.00 per week, for a modern happy home in Burlington; 3 children. Private room. Liberal time off. Phone days LI 9-8641, evenings 637-5847.

---

170 ACRE DAIRY FARM FOR RENT

in Guelph area. Would like to sell livestock (46) and machinery. For further information write letters to # 1858, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted:

SINGLE MAN

on modern dairy farm. Live in. Good wages. Fr. Hogendoorn, R.R. # 1, Bailieboro, Ont.

HELP WANTED

If you are interested in the building and servicing of Pipe Organs and would like to work in this field, please write to Neutel Organ Co., Burford, Ont. Experience preferred. Appl. for apprenticeship accepted from persons under 20. Good wages, good working conditions for capable persons.

For Sale:

OAK DESK AND MATCHING CHAIR

Also about 80 books (Dutch and English). Call: Gerry Loonstra, 157 E. - 23rd St., Hamilton. Tel. FU 9-3593.

Wanted:

BAKER AND BAKER'S HELPER

Town in Niagara Peninsula. Write to Box 1859, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

WANTED LABOURERS

In growing community with Chr. Ref. Church and Chr. School in Pleasant Valley District. Workmen needed in lumber industry, also various opportunities of starting own business due to proposed pulp mill in area. For information write to W. Reitsma, Box 327, Houston, B.C.

---

130 ACRE DAIRY FARM

met melk kontrakt, 5 kamer huis, grote barn, 28 stuks vee. Alle benodigde machinerieën. Baler, bulkcooler, two tractors, enz. 6 mijlen vanaf Jarvis aan de highway. Vraagprijs $30.000. Down payment $10.000.

JACK BYLSMA
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Phone: LI 9-3894

In Weston aangeboden, degelijk

KOSTHUIS

voor nette jongeman. Parking. 249-4985.

"Onbezorgd reizen met een GROEPSREIS van KOOPS TRAVEL SERVICE LIMITED."

Ds. en Mevr. D. Los uit Grimsby zijn reisleiders van onze 21-daagse groepsreis:

HEENREIS 9 MEI
TERUGREIS 30 MEI

Retour
vanaf Montreal $335.000
vanaf Toronto $381.00

Kinderen tussen twee en twaalf jaar half geld.

Vraag geheel vrijblijvend inlichtingen en laat door ons Uw passen, enz. in orde brengen.

KOOPS
TRAVEL SERVICE LTD.
543 Brant Street,
P.O. Box 307,
BURLINGTON, ONT.

Dag en nacht bereikbaar
416-634-1813

Door het
Rode Kruis

helpen
mensen
elkander

Aankondiging van een nieuwe genezende stof: Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken. Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

Vanaf de Boerenoorlog tot de Bevrijding van Nederland.

Zie deze mooie film op een van onderstaande avonden

DEN **Vaderland** GETROUWE

15 Maart	in de Christian Reformed Church	LISTOWEL, ONT.
16 Maart	in de Orangeville Town Hall	ORANGEVILLE, ONT.
17 Maart	in de "Peel District High School Auditorium", Kennedy Road N.,	BRAMPTON, ONT.
18 en 19 Maart	in de "Toronto District Christian High School",	WOODBRIDGE, ONT.
23 Maart	in "Nelson High School Auditorium", New Street,	BURLINGTON, ONT.
24 Maart	in "Knox Christian School Auditorium	BOWMANVILLE, ONT.
25 Maart	in the First Christian Reformed Church, 287 Water St.,	GUELPH, ONT.
30 Maart	in Oakley Park School	BARRIE, ONT.
31 Maart	in Community Hall	HAGERSVILLE, ONT.
2 April	in Green's Mary Auditorium	PETERBOROUGH, ONT.
5 April	in Hebron Christian Reformed Church	OSHAWA, ONT.

Alle correspondentie kan gericht worden aan

HOLLAND FILM SERVICE
BOX 121 — BRAMPTON, ONT.
Telephones: 451-2226 en 451-4810

VARIA

CONCILIEVADERS ONDER ELKAAR

"De leukste kardinaal op het concilie is die van Bombay. Zit vol humor. Die heeft het bestaan midden onder een zitting zijn buurman aan te stoten en te zeggen: Monseigneur, moet u kijken, overkant, vijfde rij, tweeënnegentigste van recht. Hebt u hem? . . . Zit te slapen.

Zegt die buurman: Moet u me daarvoor wakker maken?"

(Uit: "De lachende kerk")

★

VOOR PLATENLIEFHEBBERS

De gramofoonplaat met de meeste prijzen ter wereld is de opname van de Mattheus-Passion van Bach, gespeeld door het Kamerorkest van Stuttgart onder leiding van Karl Münchener met het knapenkoor van Stuttgart en een keur van internationale solisten. Deze gramofoonplaat werd onderscheiden met de Franse Grand Prix du Disque, met de Nederlandse Edison, met de prijs van de Duitse Gramofoonplatenkritiek en met de prijs van de Engelse Gramofoonplatenkritiek.

"Deutsche Korrespondenz".

★

IN DRIE MINUTEN DE MAALTIJD KLAAR!

Stel U voor: een maaltijd in drie minuten klaar. U behoeft alleen maar een knop in te drukken en de oven zorgt er voor dat u drie minuten later het eten warm op tafel kunt plaatsen. Nu kunnen de kinderen nog eens wat later thuiskomen!

Philips Electrical Ltd. heeft een oven met microgolven op de markt gebracht die momenteel alleen in hotels en restaurants wordt gebruikt. De gebruikers schijnen zeer tevreden over deze uitvinding te zijn. De ovens vinden dan ook grif aftrek.

Simplex Electric Co. Ltd. heeft een fornuis gefabriceerd dat de vorm heeft van een kookplaat waarop men kan koken, braden en zacht laten koken. Want de warmte in het midden van de plaat kan stijgen tot 500 graden Fahrenheit, terwijl aan de kant van de kookplaat de warmte sterk afneemt. De cafetaria's van de Bank of England hebben deze 'all-in-one-range' reeds in gebruik en zijn over de 'hot-plate' zeer tevreden.

Wanted:

BRICKLAYER

Fully experienced, for home construction, also

LABOURER

For more information please write Mr. G. Prinsen, 275 Lakeshore Rd., St. Catharines, Ontario, or phone 934-2840.

Every week specials

in Groceries and Textiles

Bezoekt onze basement store !

VAN MEGGELEN'S

Dutch Groceries and Textiles

2 Elmhurst Drive (corner Albion Road)
REXDALE, ONT.

MACHINE-BANKWERKERS

worden dringend gevraagd wegens de snelle groei van ons machinerie bedrijf.

Wij bieden: Prima beloning,
Vast werk,
Sociale voorzieningen,
Interessant werk aan een gevarieerde produkten reeks.

Wij vragen bedieners van:
Horizontal Boring Mills
Vertical Boring Mills
Tracer Lathes
Radial Drills.

Het kunnen lezen van blauwdrukken en zelfstandig kunnen opzetten is een vereiste.

Solliciteer schriftelijk of vervoeg U persoonlijk bij

KOEHRING - WATEROUS LTD.
South Market St., BRANTFORD, ONT.
Attentie: P. Genovese.

Farms **Farms**

YOUR ATTENTION PLEASE

Are you looking for a good farm, close to Chr. Ref. Church and Chr. School, with a ready market available for dairy, farm and poultry products? Be sure to look in the BLYTH area. Many good farms available. (See advertisement.)

Contact our Fieldmen,
Mr. J. HULZEBOS, R.R. 2, Brussels, Ont., or
Mr. G. HEYINK, R.R. 1, Blyth.

You will be glad you did.

"Real Good Farms Priced Right"

200 ACRE FARM. Lovely red brick house, all conveniences. Large bank barn 40 x 80 and strawshed 26 x 64, henhouse, drilled well, flowing stream on farm, 160 acres workable. Price $27,000, at least $15,000 down.

180 ACRE FARM. White brick, 2 storey house, cupboards & furnace. Large bank barn, tie up for 25 cows, and pens, also running stream. Price $27.000.

214 ACRE FARM. 2 Sets of buildings across from each other. 2 Brick houses, oil furnace and all conveniences in both houses. 2 Large barns, 2 silos, 2 drilled wells, also stream, spring-fed on each farm. 200 acres are workable on these 2 farms, and close to village and highway & school. Price $50,000.

100 ACRE FARM on highway. Lovely house, bath & cupboards. Bank barn, silo, corn crib, all workable. Price $20,000.

100 ACRE FARM. Frame house, 5 bedrooms, bath & cupboards. Bank barn, 36 x 70, henhouse & driveshed, drilled well, and 90 acres are workable. Price $15,500.

100 ACRES FARM. Good house, built new in 1941. Bank barn, drilled well, and 90 acres are workable. Price $12,000.

These farms are in close area to Chr. Reformed Church.

Please phone or write for appointment

J. CLAIRE LONG, Real Estate Broker
BRUSSELS, ONT. — Phone 282

Dairy Farm — 500 Acres

One of the largest dairy farms in the Niagara Peninsula, 500 acres of sandy loam all workable, 300 head Registered Holstein cattle. Daily mik quota two tons. Monthly income of milk $6,000.00. Yearly income of milk, cattle and hogs combined, in 1965 $85,000.00. Excellent highway location. This farm consists of five large homes with all modern conveniences. Three sets of barn buildings, two modern pole barns with cement yards, 5 cement silos with silo unloaders, Automatic feeders. Two pipeline milking parlors, 4 units each, 3 large bulk coolers, combined capacity 180 cans. Three owned gas wells to service the buildings. Six tractors, 1964 —12 ft. self propelled combine with complete line of modern equipment to work this outstanding farm. Owner retiring reason for selling. Must be seen to be appreciated. Asking $325,000.00 with $150,000.00 down. Write or call DICK SCHOUTEN, Box 702, Fonthill, Ont. Dial 892-2310. We have many more farms to choose from.

SEE:

Dick Schouten, Representing

REG. W.
HOPKINS Ltd.
Realtor

85 Russell Ave. 684-6328 St. Catharines, Ontario

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Edmonton (First Church), Alta., D. Kwantes te High River, Alta.

te Grand Rapids (Creston Church), Mich., J. W. Uitvlugt te Edmonton (Second Church), Alta.

te Brandon, Man., J. E. F. Dresselhuis te Edmonton (Ottewel), Alta.

Bedankt

voor Bowmanville (Rehoboth), Ont., J. Quartel te Hamilton (Immanuel), Ont.

PROF. K. J. POPMA UIT VRIJGEMAAKTE KERKEN

Aan het dagblad "Trouw" van 11 febr. j.l. ontlenen wij het volgende:

UTRECHT — Prof. dr. K. J. Popma heeft zich onttrokken aan de vrijgemaakte gereformeerde kerk van Utrecht centrum, zo meldt het Gereformeerd Gezinsblad.

Prof. Popma doceert Calvinistische wijsbegeerte aan de rijksuniversiteit van Utrecht en Groningen.

De hoogleraar, die wij gisteravond naar zijn commentaar vroegen, gaf ons te verstaan dat hij het anders zou willen formuleren.

Hij zei het zo:

"Voorlopig wil ik organisatorisch enige distantie nemen van de vrijgemaakte kerken". "Ik heb geen enkele broederband doorgesneden en geen gemeenschap verbroken. Het Avondmaal in de vrijgemaakte kerken is wettig en ik ben gerechtigd daar aan te zitten, maar de vrijgemaakte kerkeraad begrijpt dat niet en ik zal er ook niet meer heen gaan om niemand te kwetsen", aldus de hoogleraar.

"Er wordt nog onderhandeld over waar ik me nu bij zal aansluiten. Ik verwacht bezoek van gereformeerde broeders ouderlingen. Zij willen geen kat in de zak kopen".

Prof. Popma sloot zich in 1957 bij de vrijgemaakte kerken aan. Daarvoor was hij gereformeerd. Bij zijn overgang schreef hij een brochure: Vrijmaking, een getuigenis. "Daar sta ik nog in hoofdzaak achter. Ik ben niet veranderd. De vrijgemaakte kerken veranderen. Nog steeds ben ik niet met prof. Herman Ridderbos eens, dat de vrijgemaakte kerken een secte zijn. Maar na 1944 leden de vrijgemaakten onrecht, nu, hoe gek dat ook klinkt, de gereformeerden. Die worden nu door de vrijgemaakte pers onrechtvaardig behandeld. Je moet je aansluiten bij de groep die onrecht lijdt".

Hoe typeert u de vrijgemaakte kerken?

"Er is geen typering te geven. Zij hebben te kampen met een hoogst ontwikkeld modaliteitsprobleem. En de grenzen tussen die modaliteiten wisselen met de dag".

Is er in de gereformeerde kerken wat veranderd, sinds u vrijgemaakt werd, vroegen wij prof. Popma nog. "Ja ze hebben de vervangingsformule terzijde gesteld. Dat gebeurde weinig stijlvol, maar het was een wolkje als een manshand en dat moet je waarderen". Maar wat ik nu ga doen, weet ik nog niet; er wordt over onderhandeld".

MINDER CANADESE BABIES IN 1965

Nadat in 1959 de geboorteaanwas de top had bereikt (479,275) is de geboorte-aanwas sindsdien steeds afgenomen. Nimmer was het aantal nieuwgeborenen zo laag als in 1965. Het was n.l. 7% lager dan in 1964, hoewel het aantal huwelijken jaarlijks stijgt.

TORCH ACTION - OTTAWA - SUCCESS!!

What can "Torch Action" possibly mean?

Well, let's see. There is definitely some action involved. And what does a torch do? A torch illumines the way for those who carry it and it attracts people to it who are yet in the dark. Our torch was Christian Education in Ottawa in our capital city. Our action was the gathering of the material needs of our school: finances.

Let me briefly explain to you the set-up of our action. First of all, an aim was set for $100,000. Then an organizing committee was appointed who in turn selected forty capable "Torch bearers" from the Calvin Christian Reformed Church, here in Ottawa. On the evenings of January 17th, 18th, and 19th, torch bearers, paired, visited each member of the Christian Reformed Church, the Canadian Reformed Church and a few of the Chr. Reformed Church of Ottawa-East but also a few members of the Presbyterian Churches.

The individual was asked to sign a legal promissory note which would oblige them or her to donate $100.00 for the next seven years in weekly, bi-weekly, or monthly payments. With these promissory notes the school-board will go to the bank or loan- or trust company, and try to obtain the required cash.

I have attempted to give you a brief sketch of the action itself. The "torch" part of our banner was no less successful because God's spirit and the prayers of many gave us the courage we needed. It was heartening to know that many people were attracted to the flame of God-centred education. We enjoyed great fun and fellowship during the three days of our action. Every night the pairs of workers were welcomed at the church with open arms. "How did you do, Pete? How many did you get?" The answer could have been three, none, two, or one. No matter, there was always the next night to look forward to.

The last evening arrived. Many torch bearers were already assembled in the basement. Last strugglers were coming in — our action was almost over. Then around 11 P.M., two very silent and grim gentlemen walked in. Their silence spread contagiously to all present. Everyone gathered around them. Out of their workers kit they pulled one promissory note, two, three, — — seven. Is this possible? The pair burst out laughing while the rest grinned sheepishly when they realized how they had been fooled; three out of seven promissory notes were blank. Our action was spiced also by the remark of one committee man: "If we get over $55,000.00, I will sing a song". Another: "If we get over $75,000.00 I will sing a song". We gratefully could boast over $80,000.00 (total $82,624.00) and therefore it was only fair we all sang a song. Our hymn was: "I know not why God's grace to me He has made known . . . But I know whom I have believed and am persuaded that He is able . . ."

C.S.

TEACHERS WANTED

The seven room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. will need teachers for the

PRIMARY and INTERMEDIATE

grades as per September 1966. Recent addition of three classrooms, teachers' room and other facilities. Please send your application to the principal, Mr. T. Bergsma, Box 104, Jarvis, Ont., telephone 587-2604.

Timothy Christian School in West Toronto will require for September, 1966,

TEACHERS

for the junior and senior grades. Applications stating qualifications, experience (if any), grade preference, and telephone number may be sent to: H. VandeBurgt, Principal, Timothy Christian School, 28a Elmhurst Drive, Rexdale, Ont.

Due to expansion, the London

The Emmanuel School of Oshawa, Ont., requires for September, 1966

A TEACHER FOR GRADE 2

Approximately 30 children. Please write the principal, Mr. Wm. R. Rang, R.R. 3, Oshawa, Ont.

Hamilton District Christian High School needs a

PRINCIPAL and TWO TEACHERS

Preferably qualified to teach Physical education and Commercial subjects.

Please send applications to the Principal: Mrs. Bernice Schrotenboer, 28 Athens St., Hamilton, Ont.

Calgary Society for Christian Education needs

TEACHERS

for the grades 1-6 for 1966-67.

Please contact Mr. G. Vander Veen, Principal, 2839 - 49 St. S.W., Calgary, Alta.

Houston Chr. School invites you to teach in beautiful central B.C.

POSITIONS OPEN

in Grades 1-2 and 3-5.

Please send inquiries to Leroy Feenstra, Box 237, Houston, B.C.

The Toronto District Christian High School requires for September, 1966 teachers with a major in

LATIN, HISTORY, or PHYSICAL EDUCATION (boys).

Minimum requirement B.A. degree. For information and application write to the Principal, Miss A. G. J. Masselink, Box 527, Woodbridge, Ontario.

The Thunder Bay Christian School, Fort William, Ont. will be in need of

A PRINCIPAL AND TEACHERS

for the schoolyear 1966-67. Open-

Due to retirement and expansion the Georgetown District Christian School will need

2 TEACHERS

for the primary and intermediate grades for the 1966/67 schoolyear. Applications stating qualifications, salary, and references to be sent to the principal, Mr. J. Petrusma, 28 Ewing St., Georgetown, Ont.

Ottawa plans to open its Christian School in Sept. 1966, D.V.

THREE TEACHERS

will be required for grades 1 to 5. Anyone interested should contact Mr. S. Vandewint, 2228B Elmira Dr., Ottawa 5, Ontario. Phone 828-2665.

St. Thomas Ebenezer Christian School invites applications for

TWO TEACHERS

per September 1966. Grade 1 and 2, Grade 3 and 4. Salary according to O.A.C.S. schedule. Send applications, stating qualifications and experience, if any, to the Principal, Mr. H. Marissen, 79 Lawton St., St. Thomas, Ont. Phone 631-4063.

The Board of the John Knox Christian School of Brampton invites applications from

TEACHERS

for its 8-room school for the school term 1966-67. Salary schedule will be sent upon request. Mail to the address of Mr. H. A. VanderWindt, Principal John Knox Christian School, McLaughlin Rd. S., Brampton, Ont.

The Sarnia Christian School has openings for

2 TEACHERS

at various grade levels for the term starting September, 1966. Send application with full particulars to the principal: Miss R. Van Westenbrugge, 441 Wellington St., Sarnia, Ontario.

Immanuel Christian School, Aylmer, Ont. will need

2 TEACHERS

schoolterm 1966-67, for grades 1-2, 3-4. Please send applications to Mr. J. Kaastra, Secr., R.R. # 2, Springfield, Ont. Phone 773-3848.

The Calvin Christian School in Trenton, Ont. will be in need of a

TEACHER

in September, 1966, for either the primary or the junior grades. Please send applications or inquiries to the Secretary of the Board: J. VanderVliet, 304 Dundas St. W., Trenton, Ont.

The Abbotsford Christian School Society requires for its modern school

A SEVENTH TEACHER

for one lower or intermediate grade. Abbotsford, B.C. is situated in the beautiful Fraser Valley with a mild climate. Letters to the Secr.: M. P. Businк, P.O. Box 1474, Abbotsford, B.C.

Dundas, Ontario

We invite experienced teachers to apply for our vacancy in

GRADE 3 & 4

Please send all correspondence to Mr. J. Stronks, Principal, R.R. 2, Dundas, Ont.

Voor al Uw

Verzekeringen

Auto-, Brand-, Ongevallen- en Ziekteverzekering

(met wekelijks inkomen)

en alle andere verzekeringen

Mac. Vanderhout

Insurance Agency Ltd.

795 KING STREET EAST HAMILTON, ONT.

PHONE LI 4-2837

De Zelfstandige

Wat verstaat men onder een Zelfstandige? In het kort is dat iemand die eigen baas is. Dat is dus de landbouwer en de vee-boer. De timmerman en de kruidenier. Ja een ieder die voor zichzelf werkt wordt een zelfstandige genoemd.

In Sociale Voorzieningen is de Zelfstandige karig bedeeld. Menig fabrieks-arbeider geniet de voordelen van een groeps-verzekering enz. Maar de Zelfstandige moet hier zelf voor zorgen.

Gelukkig is er ook een groeps-mogelijkheid voor de zelfstandige en dat is de z.g. Co-operatie.

Zo hebben wij ook voor onze Nederlandse Immigranten van Protestants Christelijke huize een Cooperatieve Verzekering tegen Operatiekosten en dergelijke. Daarin kunnen die personen, die niet via hun werk verzekerd zijn op zeer voordelige voorwaarden verzekerd worden. Een Cooperatieve Vereniging heeft niet tot doel het maken van winst, maar om samen als leden elkaar te helpen.

Zo is ook in 1950 de Christian Reformed Church Co-operative Medical and Hospital Society opgericht. En in de 12 jaren van haar bestaan heeft zij zeer zeker aan haar doel beantwoord.

Blijf niet alleen de kosten van Operatiekosten e.d. dragen, maar sluit U aan bij de Cooperatieve Vereniging voor dit doel.

Vraagt per omgaande inlichtingen door onderstaande coupon in te vullen en op te zenden.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 — HAMILTON. ONT.

Zend ons per omgaande inlichtingen over Uw verzekerings-plan.

Naam: ....

Post-adres: ....

....

Nederlandse overalls, waar U helemaal in beschermd wordt en die U over Uw ondergoed kunt dragen. Voorzien van vele kleine en grote zakken. Prima kwaliteit.

JANKOK

IMPORTEURS

WILLOWDALE, ONT.

en tellen?

HET GETAL KUNNEN
IE NOG STEEDS GEEN
ALVINIST-CONTACT.

ntevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

LEZERS SCHRIJVEN

What Next

Now that no less than 70 high-ranking union officials, including Canadian Labour Congress president Claude Jodoin, have triumphantly decided to launch immediately an intensive, nation-wide campaign aimed at banning the use of court injunctions restricting picketing in labour-management disputes, Canada can soon expect more mass picketing and mob action in dictatorial defiance of law and order.

The secular unions' predominated and successful "experiment" in Oshawa — where they publicly violated the law of the land, and, flouted court rulings, purposely what is worse, even got away with it all — has set an extremely dangerous precedent! The disagreement between **The Oshawa Times** and the Toronto Newspaper Guild's Oshawa unit was quickly but coolly exploited to demonstrate daringly the secular unions' cynical contempt of court injunctions and their determined drive to wipe such injunctions from the statute books. What originally began as another seemingly innocent local labour dispute about wages, job security, and union security (!) dramatically developed into a full-fledged, revolutionary protest against all court injunctions and finally ended up as a shocking political scandal.

Ontario's leading socialist politician and lawmaker, NDP leader Donald C. MacDonald, even publicly praised Oshawa's United Auto Workers for actively participating in the mass picketing and for unitedly defying the law!

The consensus of the 70 union officials was unashamedly summed up by Mr. David Archer, president of the socialist Ontario Federation of Labour: "We believe the right of lawful assembly (mass picketing) takes precedence over a judge's ruling when the two clash. We are very pleased at what happened in Oshawa." Mr. Archer, who is also a member of the Ontario Labour Relations Board appointed by the Government to administer and enforce **The Labour Relations Act**, boldly declared that "the labour movement is prepared to repeat the Oshawa experiment when the ingredients are the same." He bluntly added: "Tactics used in the strike against the **Times** cannot be applied in every situation in every strike, but where they can be, big labour supporting small labour, they should be. If a present Peterborough strike is not soon settled, the Oshawa tactics will be repeated there . . ."

In view of these deplorable developments, we might well ask ourselves the pertinent question: "What action should be taken to prevent further violation and breakdown of law and order?"

Not a few people were quite surprised to learn that the wages and working conditions at **The Oshawa Times** were not what one might rightfully expect them to be in a highly industrialized area. Let's face it, there is no good excuse for unjust wages and unfair working conditions. The Oshawa unit of the Toronto Newspaper Guild was therefore duty-bound to try and remove all injustices.

The spokesmen for **The Oshawa Times** and the Newspaper Guild should all be **Christianly** concerned about the various ill effects automation may have on some employees' daily work and their job security. Neither the management nor the union may ever intolerantly insist on contract clauses which flagrantly disregard the legitimate interests and right of the people involved. Both parties should therefore conscientiously strive to find a solution that does full justice to the respective rights and responsibilities of the employer as well as the employee, the union as well as the public. No one should be treated of unfairly. By closely co-operating and by carefully considering each other's well-being, in humble obedience to the Scriptural law of love, sound solutions could and should have been found. It is a shame that the Times and the Guild failed to conclude a proper agreement and that this and other vital issues had to be "settled" somehow after much serious, irreparable damage had been done.

Is it really any wonder that a steadily growing number of Canadian workers becomes increasingly dissatisfied with the secular, often violent ways in which modern labour-management disputes are being resolved?

Many Canadians were even more stunned, however, to discover that the Ontario Government in effect did little or nothing to preserve law and order when the CLC-affiliated unions openly organized mass picketing in obvious violation of the law and the court order forbidding mass picketing. Instead of duly exercising his governmental authority by immediately insisting and seeing to it that the law be obeyed and the courts be respected, Attorney-General Arthur Wishart merely mouthed some pious platitudes to the effect that people should behave. They were words without actions. And regrettably so.

This shocking failure of Ontario's chief law officer so disturbed the Ontario section of the Canadian Bar Association that it took the extraordinary measure of passing overwhelmingly and forwarding to the Attorney-General a resolution which read in part:

> It is an essential condition of order in a civilized state that the rights and privileges of citizens shall not be subverted by mob violence or intimidation by threats of such violence. And the Government of the Province of Ontario, and in particular the Attorney-General thereof are hereby urged to take all measures necessary to vindicate and enforce the rule of law.

This forthright communication had apparently no effect whatever on the Government. Instead of executing the Government's God-given responsibility to halt the secular unions' disgraceful display of arrogance and contempt by dispensing justice, Premier John Robarts began to act, of all things, as a mediator. He actually sat down and negotiated with union leaders who stooped to force, who openly advocated the equivalent of revolution, and who flatly refused to honour Canada''s laws and courts!

After appropriately describing the Government's miserable failure to act firmly, the editor of **The Globe and Mail** pointedly warned on February 12: "Once a government permits the rule of the mob to be submitted for the rule of law it invites the substitution to become permanent." Two days later the Globe took Attorney-General Wishart again to task for utterly failing to take the proper initiative and action. He correctly pointed out, among other things, that the secular trade union movement "has served notice in Oshawa that it is unwilling to wait for the lawmakers. To make its point, it has openly, vigorously and contemptuously challenged the authority of the courts." The editor cuttingly commented:

> In Canada we have the right to argue that laws are bad; we have the right to defend ourselves in court. But if we take it into our own hands to defy the courts, and if we are permitted to do so, we must recognize that we are making a downpayment on anarchy.

What next?

More local strikes? Maybe a province-wide strike? Or even a nation-wide strike? More lawlessness? Maybe riots? Or even a national rebellion?

We may well be frank about it. Unless all concerned — employers, employees, union officials, the public, and especially government officials — soon realize that the preservation of justice and liberty and the respect for law and order depends on the measure in which we, personally and communally, publicly honour the Ruler of the universe and obey His Law, our nation faces a dismal future and shall experience the curse of revolution and serfdom instead of the blessing of peace and freedom.

What next?

"To the Law and to the testimony! Whoever will not speak according to this word, there shall surely be no dawn for Him" (Isaiah 8:20).

"Righteousness exalteth a nation: but sin (lawlessness) is a reproach to any people" (Proverbs 14:34).

Gerald Vandezande.
Rexdale, Ontario.

Freedom always faces dangers. A free people remains free only through daily act of courage. A nation's bravery in war cannot atone for timidity in time of peace. We deny our freedoms if we don't speak when there is something to be said.

—Honourable Vincent Massey,
former Governor-General
of Canada.

EIDINGEN VOOR
IJK HUWELIJK IN
ERLAND

n wij, dat de heer Claus von Amsberg op
zal krijgen van: Zijne Koninkijke Hoogheid
ert der Nederlanden Jonkheer van Amsberg,
e. De kinderen, die uit het huwelijk geboren
n van Zijne of Hare Koninklijke Hoogheid,
eer of Jonkvrouw van Amsberg.

---

le verschillende voorbereidingen voor de
ix en (straks) Prins Claus.

op een trailer van Den Haag naar Amster-
zeil gaat de koets de stallen van een bier-

n de Oranje Nassau kazerne worden auto's
en van de buitenlandse gasten. In totaal
ten ter beschikking gesteld.

laard is een geschenk van het Corps Diplo-
het Bruidspaar is aangeboden.

le predikanten, knielbank en zetels van het
erkerk. Midden achtergrond is ds. Kater,

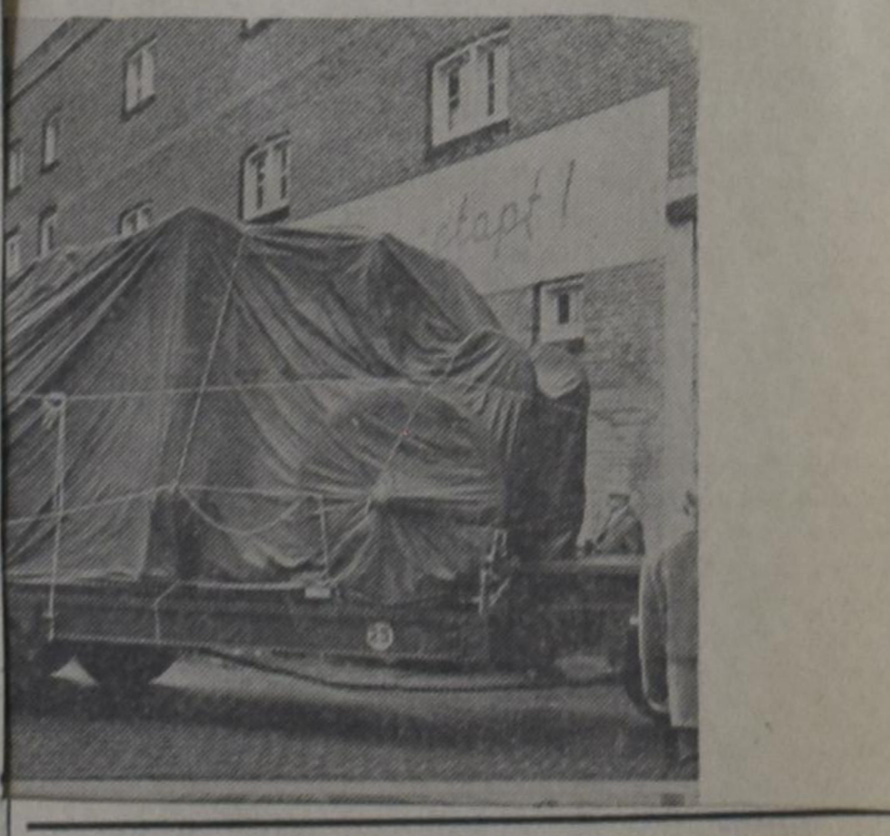

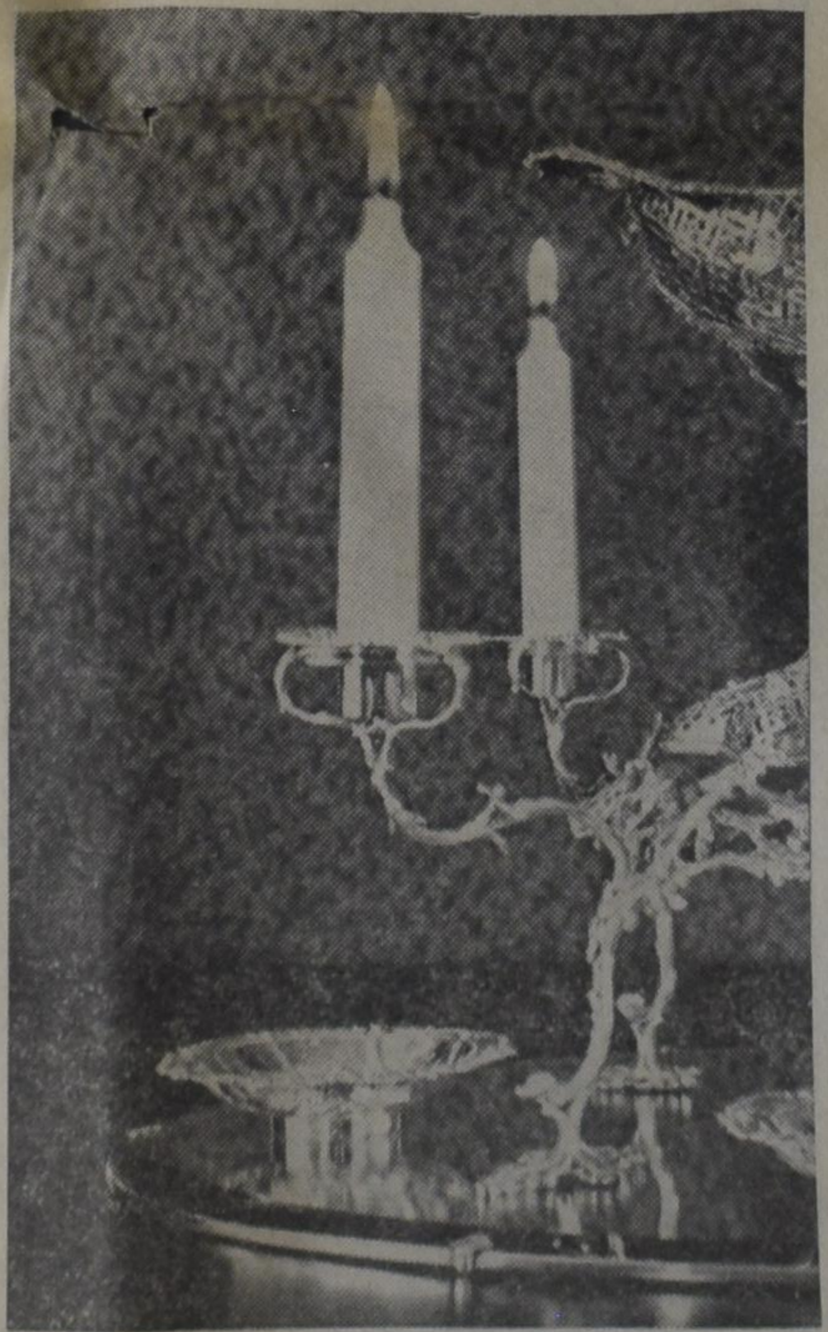

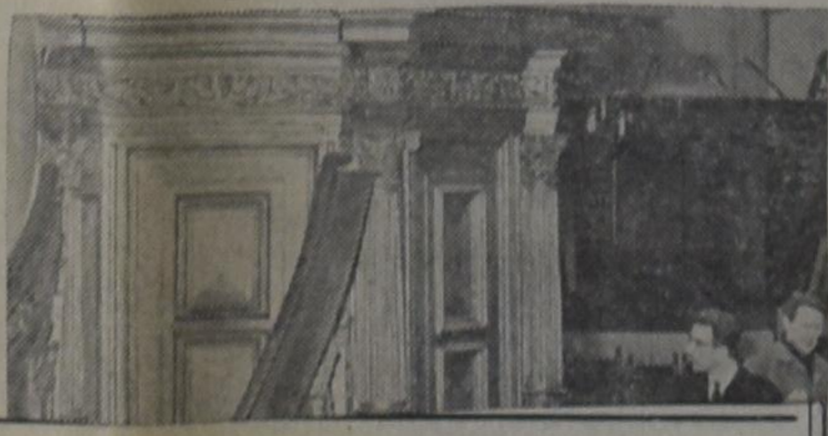

WANNEER ZAL 'T ZIJN?

OF IS HET GAUW EEN JUBILEUM?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ontario.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

....

....

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES:

....

....

Mooie Premie Boeken

voor Uw hulp

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE, door A. S. Besselaar en J. Spoelstra.
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk der Reformatie."

LUTHER — Zijn weg en werk, door W. J. Kooiman.
De schrijver geeft in dit boek een inzicht in het boeiende leven van deze strijdbare reformator.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks).
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. S. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE GROTE SCHEIDING, door C. S. Lewis.
Neen, er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. S. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies geschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

SLOEBERKE SLOB, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken", omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee:

THE FLASHLIGHT, by Jean G. Fisher.
A little booklet, but a great story. Tom Perkins comes into conflict with his own conscience. He experiences a difficult time to find the right attitude. A fine story for children from 8—11 years old.

THE GUN, by John Vriesinga.
An exciting story of the experiences of three boys, and a gun. Boys, and girls too, of 8—11 years of age, will enjoy it tremendously.

MARTYR OF THE CATACOMBS.
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS, by Virginia Blakeslee.
She vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS, by Stanley Ledyard.
The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON, by Rosemary Cunningham.
Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS.
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST, by Dr. F. B .Meyer.
A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER, THE MAN, by Ruth Gordon.
The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

LIVING IN A NEW COUNTRY, by T. C. Van Kooten.
An interesting study on the integration of immigrants into the life of their new country.

THE STOWAWAY, by Wm. R. Rang.
Hendrik Tromp has one thing in mind; he wants to find his father. But he does not know where he has to look for him. He hides as a stowaway on "The Golden Horn", but is detected. What follows takes the readers (boys and fathers alike!) all along; they want to stick with Hendrik until he finds the solution.

A PREY TO SATAN.
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR.
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reofrmed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

MET ENGELS DE WERELD IN.
Een handig en goed boekje om Uw kennis van het Engels wat op te halen.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont., Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be printed without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

OUR SCIENTIFIC AGE

UNFOUNDED OPTIMISM

by Paul Tameling

②

Once the period of "failure of nerve" expired and Bacon, the English philosopher-scientist, introduced his new method of scientific investigation, the optimistic belief in a continuous scientific progress gained ascendancy.

In spite of the present threat of an atomic war as consequence of the scientific discoveries of today, the imperishable expectations of scientific accomplishments remain. Listen, for instance, to this eulogy of science by Mr. G. Mesthene.

"My more thoughtful scientific friends tell me that we now have, or know how to acquire, the technical capability to do very nearly *anything* we want. Can we transplant human hearts, control personality, order the weather that suits us, travel to Mars or to Venus? *Of course* we can, if not now or in five or ten years, then certainly in twenty-five or in fifty or a hundred. If each of us examined the extent of his own restored faith in the *essential intelligibility* of the world, we might find that we have recovered our nerve to the point that we are becoming almost nervy." (italics mine)

In 1960 the French weekly, *l'Express*, published an extract of a series of speeches delivered by American and Russian scientists, picturing society life around the year 2000. Their over-confident predictions herald a 'Paradise' with respect to every conceivable field in life: education, sociology, and psychology.

The educational department will not be plagued with dropout problems any longer, for "knowledge will be accumulated in 'electronic banks' and transmitted directly to the human nervous system by means of coded electronic messages. There will be no longer any need for reading or learning mountains of useless information; everything will be received and registered according to the needs of the moment. There will be no need for attention or effort. What is needed will pass directly from the machine to the brain without going through consciousness."

Overpopulation will be erased as the number one world problem, because "In the domain of genetics, natural reproduction will be forbidden. A stable population will be necessary, and it will consist of the highest human types. Artificial insemination will be employed." And he continues "The method will have to be applied universally. If the people of a single country were to apply it intelligently and intensively . . . they would quickly attain a practically invincible level of superiority . . . ."

The mounting number of juvenile delinquencies will decrease, because man will be able "to transplant human hearts, to control personality."

If these predictions would be fulfilled at the turn of our era, our coming generation may seemingly look forward to an enjoyable life in an enchanting fairyland. We may question, however, whether these predictions should not be considered as merely imaginary, being identical to many fantastic science fictions as displayed in the racks of many drugstores. Yet, we should be careful in denouncing these predictions as undisguised trash.

At the time the first plane was built to conquer the air, Christians foolhardily pronounced these attempts as being ridiculous, while afterward they had to retract their charge ignominiously. Nature undisputably conceals powers which exceed our wildest imagination. In fact, laboratory tests have already verified some of the above mentioned predictions. Therefore, flatly denying the feasibility of unprecedenting scientific achievements would only expose our ignorance.

However, even if these predictions would be realized to a great extent and accordingly be applied to society, the extravagant optimism to redeem society by eradicating social evils and curing psychological misfits, is unwarranted. For applying these inventions implies that man in general should yield unequivocally and submissively to scientific treatments. This implies, for instance, that parents with a low I.Q. should submit to one of the two alternatives: to exercise strict birth control or to conceive children by means of one parent with a higher I.Q. A writer, commenting on the quotations of *l'Express* correctly says:

"If we take a hard, unromantic look at the golden age itself, we are stuck with the incredible naïveté of these scientists. They say, for example, that they will be able to shape and reshape at will human emotions, desires, and thoughts and arrive scientifically at certain efficient, pre-established collective decisions. They claim they will be in a position to develop certain collective desires, to constitute certain homogeneous social units out of aggregates of individuals, to forbid men to raise their children, and even to persuade them to renounce having any. At the same time, they speak of assuring the triumph of freedom and of the necessity of avoiding dictatorship at any price. They seem incapable of grasping the contradiction involved, or of understanding that what they are proposing, even afer the intermediary period, is in fact the harshest of *dictatorships*. In comparison, Hitler's was a *triffling* affair. That it is to be a dictatorship of test tubes rather than of hobnailed boots will not make it any less a dictatorship." (italics mine).

The future "Paradise" is apparently an illusion, for whatever scientists may invent to relieve man of the burden of life, he never kills the "thorns" and "thistles" — the curse of sin — by his scientific accomplishments, no matter how elevating they may be. This means that as soon as one problem is "solved", another appears: machines may lighten the burden of man, but at the same time man is made an extension of the machine. Thus the unfounded optimism of these scientists is an illusion. Either the department of education will continue tackling educational problems, the population explosion will last, the papers will cover alarming reports about increasing crime or we will lose our freedom completely.

But more than freedom is at stake. It is man himself as a unified being (physical, biological, psychological) who is in danger! For those who embrace science as the panacea for any conceivable disease are easily tempted to reduce man to a machine, supplied with buttons (pills and drugs) which have to be pushed in order to run the machine efficiently. The physical and biological aspects of man are usually overemphasized, disregardful of the psychological and ethical implications of scientific treatments. Mercy-killing in case of an abnormal child is permissible if it relieves the parents of a financial burden. The psychological impact of such a treatment is seemingly outweighed by the monetary "relief".

Moral standards and ethical codes are pushed aside in order to gain economical benefits or to achieve respectable places in society. Why should an unwed mother be eliminated from her social contacts and her chances to marry be minimized when abortion might be the "scientific answer"? Conscience qualms are, according to sociologists, products of our social environment anyway. Thus pills and drugs are the rules to live by rather than moral standards.

Fortunately, not all scientists are committed to these beliefs concerning man and science. Many realize and fear the implications of present scientific procedures. Tó science as such, therefore, we do not object. We do not dissuade our students from studying science, as long as they realize that a scientist should not lock himself up in a laboratory, being indifferent to what is going on in the world around him. The Christian scientist at least should be 'involved' in the practical applications of science and be alert to influential scientific theories as well.

THE WORLD AROUND US

by John Vriesinga

SUKARNO AGAIN

On our last trip around the world we left Indonesia on the rather bright note that the recent developments there indicated that Sukarno's country, if not won for the west was at least lost to the communists.

Later reports for Jakarta have put somewhat a damper on that hope. Sukarno not only fired pro-communists, he also got rid of some anti-communists in his government, even outlawed anti-communist student organizations. These actions have caused renewed unrest in the country with tanks and army units rumbling through the streets of Jakarta.

The situation is not very clear, but it seems that Sukarno has climbed onto another tightrope to save his own hide. Possibly in the coming weeks it will become clear which forces are at work behind the scenes to halt Indonesia's progress towards "normal" conditions.

CHINA'S RETREAT

Communist China has been losing friends fast, but doesn't seem to care much about it. Mao's policies have estranged almost all of his former admirers, but the country's isolation from the rest of the world could be more dangerous than her belligerent diplomatic tactics ever were.

Last of the friends to turn his back on Mao Tse Tung was Castro's Cuba. Ever since the Cuban crisis of 1962, when Nikita Khrushchev had to give in to John F. Kennedy's demands that Russian missiles be removed from the island, the relation Russia and Cuba have deteriorated. Finally the Russians made it plain that they were tired of paying Castro's bills and that he should do something more positive than shouting abuse at the Americans for hours on end. Such as for instance reviving Cuba's dying economy.

Angry, because the Russians refused to back him further Castro had to give up his plans to rebuild the island into an industrial giant and urged his people to return to the sugar fields.

Almost naturally Castro then sought closer ties with the Chinese, but he didn't fare much better. It now seems that the Chinese wanted to help him only on certain conditions which were more than Castro's pride allowed him to swallow.

When that failed the Chinese tried to get Cuba under their control through the back door. They infiltrated Cuba's army, but never got far enough to accomplish anything. A few weeks ago Castro angrily denounced the Chinese because they didn't want to play the game his way, and even tried to get rid of him.

From a communist point of view it was another Chinese blunder. Think what slick diplomacy could have accomplished. It is Castro's dearest wish to start all sorts of unrest in the Western hemisphere, especially in South America. He has spent fortunes sending out infiltrators and weapons to promote communism in South America. If the Chinese had played their cards right the two bandits might have wreaked unspeakable havoc.

(Continued on page 10)

This article has been written on behalf of the Christian Labour Association of Canada, upon whose request it is published.)

THE SEAL OF SAINTS

by

Rev. E. L. Hebden Taylor, M.A. L.Th.,
Vicar of Greengates, Bradford, England

"And I saw another angel . . . having the seal of the living God." (*Revelation VII, 2*)

The Babylonians, Romans, Egyptians, and Hebrews all used seals on their official documents. Ezekiel draws a picture of a man with a writer's inkpot by his side, marking the foreheads of the men who sighed and cried out against the sins in Jerusalem.

St. John no doubt owed his picture of the sealing of the saints to this Old Testament reference. God places His mark, His seal, on the forehead of the faithful, so that they remain faithful to Him during the coming great trial when the Beast appears. God has already prepared His Church for the coming persecution about to fall upon it. In the face of her struggle with the powers of darkness the early Church needed some assurance that against the might of the Roman Empire she did not stand alone. So God set his seal in their foreheads.

In these grave days facing the modern Church there is a permanent message in this passage from the Book of Revelation. We too are battling against forces which threaten to crush us, and we need to realize that we are not engaged in this warfare by ourselves. The same God who set His seal upon the saints of the early Church has also set it upon us. It means essentially the same things for us as it did for them.

1. *The seal meant that the Christians were the Lord's property.*

As the farmer's initials burnt into the backs of his sheep or cattle tell that they belong to him so the early Christians were branded by their baptism with the mark of the Lord Jesus Christ.

In a sense the sealing we received at our baptism indicated that we are the slaves of Christ. Paul thirty years before said, "Hence-forth let no man trouble me. I am a branded slave." So we who once belonged to ourselves and could do what we liked with our lives now belong to God because His Son has set His seal upon us. We have not chosen Him, He has chosen us. Christ has bought us with a great price. The seal by which we were made Christ's in holy baptism was not of the usual black colour. It was the colour of the shed blood of the Lamb of God by which we have been made white and clean of sin.

For this reason John Calvin confessed:

"We are not our own; therefore neither our reason nor our will should predominate in our deliberations and actions. We are not our own; therefore let us not imagine that we can seek what may be expedient for us according to the flesh. We are not our own, therefore let us, as far as possible forget ourselves and all things that are ours. On the contrary we are God's; to him therefore let us live and die. We are God's; therefore let his wisdom and will preside in all our actions. We are God's; towards Him, therefore, as our only legitimate end, let every part of our lives be directed." (as quoted by Richard Niebuhr: The Kingdom of God in America). Harper Torchbook, 1959. p. 25.

2. *The seal stood for the Christian's GENUINENESS*

Those early Christians did not weigh 16 ozs. to the lb. on Sundays and give short weight to God during the other six days of the week. In the period when Revelation was written things like wheat sacks had seals on them as a guarantee that they contained the amount of wheat professed to contain.

When Christ puts His seal upon us in baptism and confirmation it ought to mean that we are genuine and clean and giving full weight.

One of John Bunyan's characters is Mr. By-ends who talks to Christian about his relations. He says that among them are Mr. Smoothman, Mr. Facing-both-ways and Mr. Anything. His uncle was a parson of the parish, a Mr. Two-Tongues. His great-grandfather was a waterman looking one way and rowing another. After that it does not surprise us to learn that Mr. By-ends married a lady who helped him to arrive at two points in religion. First they never went against wind and tide; secondly they liked Religion only when he went in silver slippers; they went for a walk with religion only when the sun shone.

Comment is needless except to say that you are not likely to see the seal of Christ on Mr. By-ends' forehead. Christ our King demands of us that we obey Him against all the powers of this world when His absolute standards are at stake. He requires of us the utmost genuineness. "Be ye perfect as your Father in heaven is perfect." What a challenge to us Christians in these days of compromise and lost nerve.

3. *The seal stood for the ultimate Victory of God's Plan and Purpose for the world.*

God's will must eventually triumph over all opposition. This is the central message of the Revelation. It was a Tract for the times. It posed the question: What is God doing about the world's suffering and sin? The answer supplied to John in a concentration camp on the island of Patmos was that which all true Christians long to hear.

When St. John uses the name "Babylon" he is referring to the pagan Roman Empire, with its fingers at the Church's throat, to throttle her. Between the City of God and the City of Satan and darkness there can be no peace, only a war to the death. Rome symbolizes the spirit and methods of government of the Anti-Christ, the great enemy of God's elect, but the Church as Christ's Body in the world shall prevail. As Christ promised Peter: "Upon this rock (Peter's confession of the divinity of Christ) I will build my church, and the gates of hell shall not prevail against it" (Matthew 16:18).

The enemies of Christ do not finally prosper. Great empires had already crashed into ruins. The seal in the foreheads of the faithful meant that Rome would also come tottering down and all the injustice, cruelty, lust and evil she represented would end in smoke and fire at the hands of Attila the Hun.

History has proved St. John to have been prophesying the truth. If you visit Barletta in Italy you will find a great statue of one of the Christian emperors of Byzantine. How different are the features of this Christian monarch from those of Pericles on the marble bust in the Vatican and from those of Julius Caesar in the Naples National Museum. While Pericles of Athens can see no farther than the frontiers of his beloved Athens; and Caesar's vision is confined to the horizons of this world; the glance of this Christian ruler stretches into eternity itself. Commenting on these statues Ethelbert Stauffer writes in his New Testament Theology, p. 48: "The *ultima ratio* of ancient anthropology was the apothesis of man, and the climax of leadership in the later ancient world was found in the cult of the emperor. But in this statue the process of divesting man—even the emperor—of divinity is complete. The divine Christ is all; the human I nothing. Yet authority in the *civitas terrena* begets an apocalyptic power and majesty in the service of the *civitas dei*. This man who is emperor by the grace of God holds in his left hand a globe; but in his right he clasps the labarum." (Originally a cavalry standard of the later Roman army, under Constantine the Great it bore the first two letters of the name of Christ, XP, as a sacred monogram, and it became the standard of the Christianized Roman Empire of the East).

(Continued on page 10)

The World Around Us

(Continued from page 9)

It is often felt that "the children of the world" are more clever in accomplishing their aims than "the children of light". Of course, in world diplomacy there are no camps that could be so defined. But it's good to notice that "the children of the world" can make blunders among themselves too.

China's blundering has lost her her opportunity in Africa, has lost her North Korea, Indonesia, may yet lose her North Vietnam, and is even on its way to lose her her most devoted follower, tiny Albania. Instead of becoming the leader of world communism, she is today its underdog.

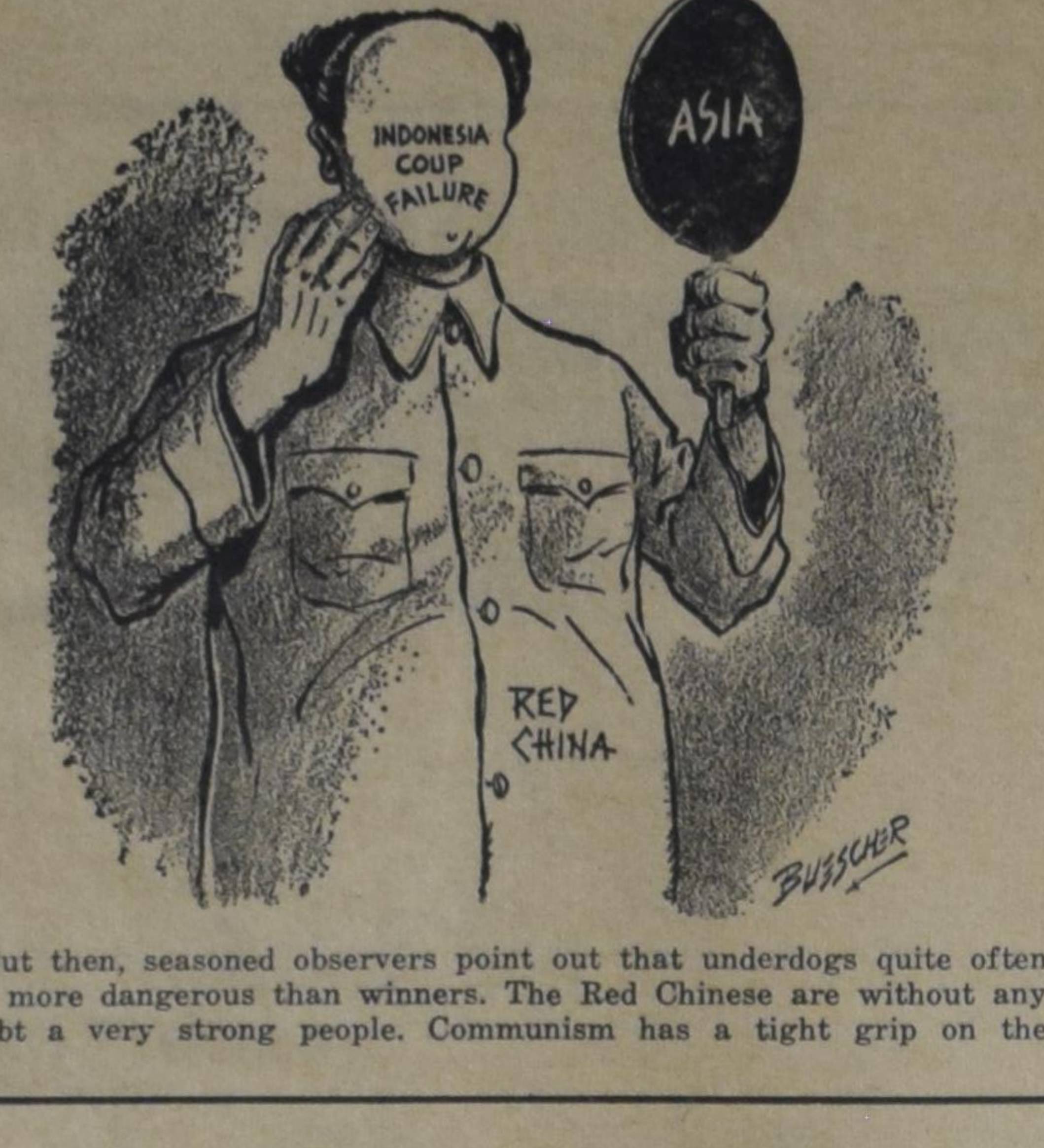

But then, seasoned observers point out that underdogs quite often are more dangerous than winners. The Red Chinese are without any doubt a very strong people. Communism has a tight grip on the potential of this people and today is seems unreasonable to expect that the Chinese men in the street will ever upset the communist apple cart.

Traditionally judging a government purely on the basis of accomplishments the Chinese have nothing to complain of. Their economy is in better shape than it has been for centuries, their "culture" has received a tremendous unifying stimulus. Various reports from inside China seem to indicate that the total picture amounts to something like a national rebirth. If all the energy develop were focused on self assertion through violence the consequences could be serious indeed.

It has been reported that the former U.S. president, John F. Kennedy, recognized the dangers spelled out by the growing military strength of China, fanned by her antagonism against the West. The greatest danger lies in the fact that the Chinese can be expected to have nuclear striking power withing the next 5 years. There's no doubt that they will use this power, if only to negotiate from a strong position, and her "negotiating" is perhaps better defined as "threaten".

President Kennedy is said to have issued order to see what could be done to arrest the development of atomic weapons inside China. This would probably have taken the form of sabotage, but as far as we know nothing has come of it, and the Chinese are expected to explode their first hydrogen bomb anyday now.

A lion in his lair can be more dangerous than one in the open.

EXIT OF NKRUMAH

The ouster of Ghana's president Nkrumah amounted to another blow for the Chinese. The leader of the first African nation to receive independence in 1957 received the news while he was visiting Peking, as the news reports had it, to see what could be done about the Vietnam situation.

In his absence the army took control of the country in a swift move and thereby ended the official friendship between Ghana and China, which Nkrumah, even after his ouster, so loudly acclaimed.

Nkrumah was the man who more than anyone else promoted the unity of the new African states. He wanted to shape the African continent into one bloc and regarded himself as the saviour of the black race. He was a saviour with rather unsavory characteristics, for he had declared himself Ghana's president for life, jailed political opponents and used the country's laws and funds to favor his friends and supporters. His regime was characterized: dictatorial and marxist.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

SOLUTIONS OF THE JANUARY PROBLEMS

No. 188 (Kipping)

The general judgment was: "Not difficult". The black Bishop and white Pawn in the corner were too obvious. 1. KB2, thr. 2. RxN mate. The black Knight prevents this but at the same time he opens new possibilities for white:

1. —, N-R7; 2. PxB/Q, RxR; 3. QxP mate.

1. —, N-N6; 2. PN8/Q, RxR; 3. QR2 mate. Notwithstanding this easiness, only a few found the alternative solution 1. KB2. 2. KB3 and 3. NB2 mate.

The total number of points available was 3 plus 2.

No. 189 (Eerkes)

The author's solution is: 1. PB5, thr. 2. NB6 mate. However, also this problem is spoiled by an alternative solution: 1. RB5 ch. 2. NB3 mate.

Some found the second solution first. Points: 2 plus 1.

No. 190 (Kipping)

The solutions of the second "Kipping" in this month made clear that sometimes people see the general idea of a problem, but fail to work out the details. It is evident that white has to block the 8th rank in order to make NK7 mate possible. Key and threat: 1. PQ7, thr. 2. PQ8/N, ch. NxN; 3. NK7 mate. Variations: a. 1. —, RQ8; 2. PN8/N ch. KQ4 or NxN; 3. KN7. b. 1. —, QxN; 2. PxQ/N; 3. KN7 mate.

No. 191 (Mansfield)

The solution, 1. PR3, thr. 2. RN4 mate is the only possible one. Its worth is 2 points as regular. For the four variations (different moves of the Black Knight) one point extra was available. In order to get that reward all of the four Knight moves had to be shown, of course. The kind of wheel turns as follows:

1. —, NQ4; 2. QK8 mate.
1. —, NB4; 2. QxPB2 mate.
1. —, NN5; 2. QxPB4 mate.
1. —, NN7; 2. QB6 mate.

DUTCH SOLUTIONS

No. 188 1. Kf2, dr. 2. Tg1:‡. 1. —, Pa2; 2. ba8:D, Tel:; 3. Dg2: mat. 1. —, Pb3; 2. b8D, Tel:; 3. Dh2 mat. Nevenoplosing: 1. Kf2, 2. Kg3, en 3. Pf2 mat.

No. 189 1. f5, dr. 2. Pf6 mat. Neven: 1. Tc5‡, 2. Pc3 mat.

No. 190 1. d7, dr. 2. d8P‡, Pd8:; 3. Pe7 mat. a. 1. —, Td1; 2. b8P‡ Kd5 (Pb8:); 3. Pe7 mat. b. 1. —, Dg8:; 2. hg8:P and 3. Pe7 mat.

No. 191 1. a3, dr. 2. Tb4 mat. 1. —, Pd5; 2. De8 mat (‡). 1. —, Pf5; 2. Dc2: mat. 1. —, Pg4; 2. Dc4: mat. 1. —, Pg2; 2. Dc6 mat.

THE SEAL OF SAINTS

(Continued from page 9)

If St. John, an exile on Patmos, belonging to a despised church, poor and menaced from without, could foresee this spectacle of the triumph of God's sovereign grace surely it is a call to all members of the Christian Labour Association of Canada to exercise a similar faith, courage and endurance. Christ has set the seal of His victory upon your foreheads. Over all the kingdoms of this modern world, including the realm of Canada, the Lord God omnipotent still reigneth. In the shadow of God's throne his faithful workers too shall conquer.

Let the example of Luther's as well as John's faith in God inspire you in your struggle to make Christ King of Canadian labour and industry. When Martin Luther stood alone before the Emperor Charles V at the Diet of Worms on April 18th, 1521, he was asked if he would recant and thus save his neck. In reply he spoke but a single paragraph but its reverberations still resound around the world. Turning his piercing black eyes upon the emperor of Germany and Spain Luther said quietly and simply: "Unless I am proved wrong by Scripture or by evident reason, then I am a prisoner in conscience to the Word of God. I cannot retract and I will not retract. To go against the conscience is neither safe nor right. Here I stand, I can do not other. God help. Amen."

Unless the enemies of the Christian Labour Association of Canada can prove this Christian organization to be wrong by the Holy Scriptures then every loyal member of the CLAC must remain loyal to the Word of God. In all your struggles for Christian Justice and Christian Liberty remember that you too also bear in your foreheads the seal of the saints and elect of God.

May the Risen and Ascended Christ help you each and all to stand loyal and faithful to Him in your days of testing, trial and trouble. The first question of the Lord's Day in the great Heidelberg Catechism asks: "What is your only comfort in life and death? It answers with these marvellous words:

"That I, with body and soul, both in life and death, am not my own, but belong unto my faithful Saviour Jesus Christ, who with His precious blood has fully satisfied for all my sins; and delivered me from ALL the power of the devil; and so preserves me that without the will of my heavenly Father not a hair can fall from my head . . . wherefore by His Holy Spirit He also assures me of eternal life, and makes me heartily willing and ready, henceforth, to live unto Him."

Mr. Hebden Taylor's book *The Christian Philosophy of Law, Politics and the State* is being published by the Presbyterian and Reformed Pub. Co., at P.O. Box 185, Nutley, New Jersey.

THE WORLD OF BOOKS

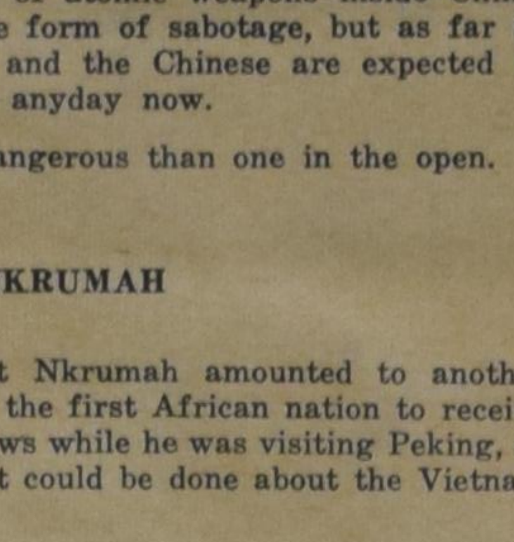

THE RESTLESS CHURCH, a response to The Comfortable Pew, edited by W. Kilbourn. Published in cooperation with the Department of Religious Education of The Anglican Church of Canada. McClellan and Stewart Limited. Cloth $4.50. Paper $2.50.

Without exaggeration this book, which appeared about a year after the publication of The Comfortable Pew, is called 'a response' to it; it contains a medley of reactions to Pierre Berton's writing, even the witty reflections of Pierre Berton on Pierre Berton, but it is too high an honor to call this amalgam of echoes: **a response.** However, it is no exaggeration at all that this book is called: The Restless Church, and I was reminded of a Dutch poem written by a liberal minister about a hundred years ago:

> To your narrow gateway of
> the heaven
> Are you trodding with a joyful
> look;
> And you find your answer
> ready given
> On the pages of a time-worn
> book.
>
> On the Spirit's restless waves
> we're moving,
> Moving up and down and to
> and fro:
> Nights are coming, streams of
> water roving,
> And we are without the rest
> of you.

That is the strange and sad situation. The Comfortable Pew was recommended by the Anglican Church of Canada to its members for Lenten Reading, reading in the time of remembrance of the Passion of Christ; and this new book appears again in the same time of the year, but the question becomes an appalling one: is this the spiritual food which the Anglicans should relish again in remembrance of the Lamb of God who took away the sin of the world?

The cover of the book, edited in the eye-catching style of paperbacks, reminds one of other things: the reader is attracted by a series of names followed by the words: "news, views, reviews, interviews", and then the following items: "how to build a salvation machine, sex in the secular city, the self-righteous isms, the all-gone church, the sound of one person who cried he was human, etc."

This sounds like a very varied menu, and it is indeed.

We find in this book a colorful panorama of reactions to Berton's best-seller without much inner cohesion, and an Anglican critic declared already: 'It may be just possible that the editor, in his anxiety to include many of the colorful and controversial writers in the Anglican Church today, has sacrificed logic for ideas, consistency for a degree of sensationalism.' (Canon C. M. Mitchell in the Hamilton Spectator of Feb. 19). A restless church! — one very painfully misses in this book a distinct and clear-cut confession of the first principles of our undoubted Christian faith which should have been a reliable guide to those many simple Anglican souls who must be inclined to ask themselves: after all, what is truth?

Notable exceptions are the contributions of William Stringfellow (The case against Christendom and the case against Pierre Berton) and Peter Berger (The relevance bit comes to Canada); the former also criticizes the church, but he shows that the church is something else and something more compassion than Berton does. would be **really revolutionary.** The latter rightly declares: 'What would be to take seriously the beliefs of the New Testament, of the early Christian confessions, or of the sixteenth-century reformers.' (p. 75)

It is not so surprising, after all, that the radical-modernists Pike and Robinson, both bishops, take the first place in the chapter: 'Dogma: who needs it?'; and that Ernest Harrison of the Anglican Department of Education devotes a chapter to 'The immorality of the Bible', in which he pours out the vitals of his wrath over the cruel God of the Old Testament who is, according to his views, no less cruel in the New Testament; but, he adds, 'after all old stories are like that (as witness Grimm's grisly fairy tales)' (p. 27)

What is the use of this book?

As far as the readers of our paper are concerned I cannot advise them to read it. It is confused and confusing; however, if someone wants to get an impression of the spiritual climate of our time and country, if someone wants to try the spirits whether they are of God, he can make his choice here.

As far as the Anglican Church is concerned, it is high time that the leaders of this old and venerable institute ask themselves some questions. What is their message? — is it really Jesus and Him crucified? — was **The Comfortable Pew** really the book for Lenten time and is **The Restless Church** really its worthy successor?

In connection with his first book Berton was announced as an Agnostic; and it has been argued that there should be a place for a sincere Agnostic in the church.

But in this book it is very evident that he is not an Agnostic, but a very commonplace unbeliever who plainly declares: 'The church asks me to believe, and to say aloud that I believe, in life after death, in the divinity of Christ, in the resurrection of the body and in certain other matters; — in point of fact I do not believe in such things and I'm damned if I'm going to say I do when I do not.' (p. 191)

And now this is the strange story: Berton does not believe the essentials of the church, comes with a kind of creed of his own making (Christ the great Pacifist; the Sermon on the Mount taken out of the context of the whole Bible) and with a set of ethical rules of his own invention (a social, a sexual, a racial revolution), and he tells the church: these are your standards and you should live up to them. He very emphatically declares again, as in his former book: 'I am no theologian' (p. 190); and he even stresses the fact, that there is a considerable difference between what he personally thinks and what he believes the Church has to do if it is to act in accordance with its own words. (p. 185) But in spite of these affirmations he seems to claim a kind of infallibility in pointing out the real meaning of Scripture to the church.

Again I ask the question: what is the use of this book?

And I would like to answer now: as far as we are concerned we should pray to God, not for a revival which can come and go, but for a reformation of the churches of Canada, a consistent return to the Word of God, and a consistent being what they claim to be in their standards of faith.

L. Praamsma.

SILENT SOUND

②

The uses of silent sound do not stop with its ability to do things. Ultrasound can help us 'see' things we have never seen before. It can penetrate solid objects to reveal invisible flaws, or find a tiny crack deep inside a metal part. It helps check the soundness of welded steel bridges, and probes the depths of the ocean for lurking submarines.

In refineries where large piping systems are in use, ultrasonic energy measures the thickness of metal pipe walls — to check on internal corrosion, and to detect any irregularities in the metal. All of Imperial Oil's refineries use silent sound to check corrosion inside pipes while the refinery remains in full operation. Particularly important is a new probe which G. R. Lloyd, chief equipment inspector at Imperial's Montreal refinery, helped to develop. It enables engineers to inspect badly-corroded pipes at temperatures as high as 800°F. Before the probe came into use in the middle of 1964, measurements were restricted to pipes no hotter than about 150°F., and completely smooth inside, so that where the pipe was badly corroded, the machine was useless.

Ultrasound also saves money by spotting defective valves in hydraulic systems without disassembly or step-by-step trouble shooting of the complete system. In this case a probing device the size of a 35mm camera is all that's needed.

One of the more unusual recent applications of silent sound was the inspection and examination of the world's highest hydraulic lift lock, which hoists pleasure boats 65 ft. on the Trent Canal system at Peterborough, Ontario. Ordinary inspection methods would have closed the locks and tied traffic in hopeless knots during the busy boat season, but ultrasound did the job without disrupting the schedule. Joints, connections, plates, beams and the whole tank structure were minutely examined for corrosion, signs of metal fatigue and deterioration. Although no major repairs had been done during their 60-year working life, the locks were found to be in fine shape. As in all inspection techniques using silent sound, a sound pulse of very high frequency was beamed into the part to be inspected. The sound reflected from the rear surfaces is made visible on a cathode ray tube; any defects show on the tube in the form of radar-like blips.

Silent sound can spot tiny foreign particles inside steel that is slated to be machined into crankshafts for big diesel truck engines. It is much cheaper to catch defects in the raw material before beginning expensive machining operations. While this technique is now making its debut in the truck manufacturing field it is possible that passenger car parts will also receive the silent sound treatment in future years.

Silent sound is already widely used in industry, but in other areas it is only now making its appearance. A British firm recently developed a burglar alarm using ultrasound; any movement within the guarded room changes the sound reflection pattern and triggers an alarm. In the early development stages, even such minute changes as moving air currents altered the sound reflection pattern enough to cause the alarm to go off accidentally.

For the world's blind, silent sound is a boon. A seeing eye device using a transistorized ultrasonic transmitter and receiver has been developed in Britain. The time difference between the sound and its echo indicates the distance of the sensing device from the object. The device — it's about the size of a small flashlight — can be set to react to a minimum distance; it gives an audible signal to the wearer when he gets that close to an object.

Ultrasound is today one of the most exciting subjects of concentrated research. Special attention is focused on chemical and biochemical synthesis, germ and pest control and other areas of scientific investigation. One of the more spectacular projects is the development of readout devices — called image converters — which transform sound patterns into visible pictures. Their biggest use will undoubtedly be in medicine, where an image converter can give a recognizable picture of what is going on in the human body by making muscle motions visible. Image converters will aid medical diagnosis and permit doctors to actually 'see' inside the body during surgery.

In the short history of medical ultrasonics, September 21, 1965 will always be a historic date. On that day Nathaniel R. Bronson, M.D. and Colonel Jack W. Passmore, M.D., Chief of Ophthalmology at Washington's Walter Reed Army Hospital successfully used ultrasonically guided forceps to remove a minute brass splinter from the eye of a living patient. Had the sliver been of steel it could have been located and removed with magnetic devices. But brass is not magnetic.

This operation depended on a remarkable ultrasound probe developed by Dr. Bronson — a probe

(Continued on page 11)

The Huguenot Cross
A symbol of our Protestant faith!
A perfect gift for those making profession of faith.
An ornament of true beauty.
Proceeds for Christian School and ARSS.
Ask your local representative or write
Huguenot Cross Canada
P.O. Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

Silent Sound

(Continued from page 10)

so small that it could be slipped into the patient's eyeball to locate the foreign object by bouncing sound waves off it. These silent sound 'echoes' showed on a tiny TV screen, telling the surgeon how far the probe was from the splinter and when to close to forceps to grasp the foreign object.

In this particular operation, when the screen showed that the probe was within one millimeter (.040 inch) of the splinter, the surgeon closed the miniature forceps at the probe's tip and slowly extracted a ¼ inch long sliver of brass. The time required to remove the object (after initial localization with an external separate ultrasound probe), was less than 40 seconds. The young patient regained substantial vision in the damaged eye.

Utlrasound's precision is making it a valuable tool in obstetrics, replacing x-rays which give only a fuzzy picture and expose the developing fetus to possibly harmful radiation.

Its value was announced in 1962 at the University of Glasgow, where Prof. Ian Donald and his colleagues showed that silent sound can measure the diameter of an unborn baby's head to within 1/16 of an inch. Silent sound permits the doctor to constantly monitor the growth of a baby to make childbirth safer. With ultrasound he can determine more exactly than ever before the best possible moment to stimulate labor in cases where complications like maternal diabetes, Rh sensitization, and toxemia of pregnancy endanger mother and child. Precise head measurement by ultrasound enables him to evaluate the need for intervention when the course of fetal growth is abnormal.

Research work in this area will soon lead to other significant advances. Indicative of things to come is the title of a paper by Prof. Donald and J. MacVicar on **Sonar in the diagnosis of early pregnancy and its complications.** Behind this lengthy title lies the possibility that silent sound may soon be used to detect pregnancy at its earliest stages.

Ultrasound's ability to see inside the body goes far beyond obstetrics. At the National Research Council in Ottawa diagnosis of brain disorders is under investigation. The technique and apparatus in experimental use may soon detect brain tumors, internal bleeding and enlargement of ventricles — the communicative cavities in the brain — and is expected to be particlarly helpful in diagnosing brain injuries. Ultrasound may eventually replace other diagnostic methods according to two of the Council's scientists Dr. David Makow and R. R. Real. At the present, say the researchers, two x-ray methods are used to show the inside of the brain: in one the cerebral fluid is replaced by air and the head is then x-rayed; in the other, called angiography, the x-ray is taken after an opaque substance has been injected into the blood. But both methods are complicated and the ultrasonic technique will simplify the process and provide more precise and reliable results.

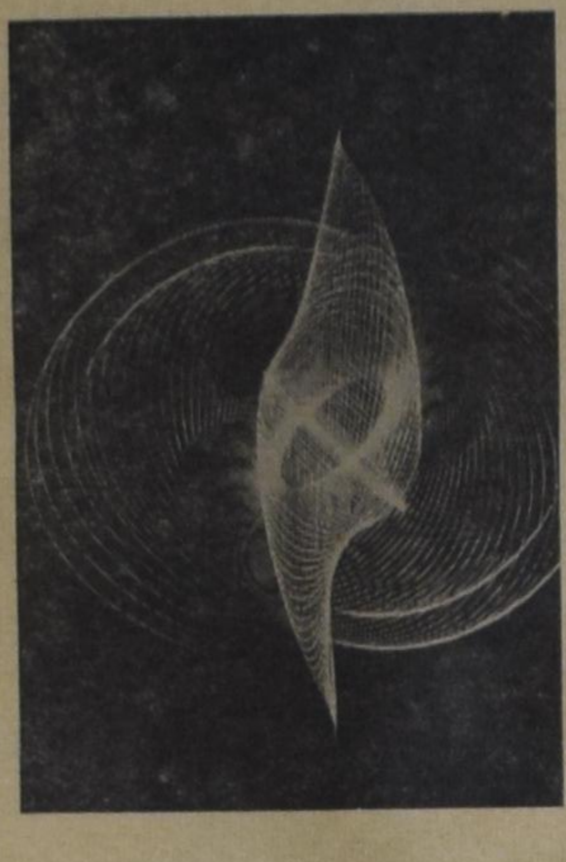

Ultrasound has already been used to outline such organs as the liver, spleen and kidney, and it is beginning to provide a map of the brain. The Canadian researchers want a complete cross section of the head rather than the partial blueprint of the brain that is now being obtained with most other techniques. Ultrasound is giving it to them with special equipment developed at NRC. The equipment consists of a water-filled rotating tub, an ultrasound scanner and a display screen. The patient lies on his back on a stretcher above the tub, his head bent backward and down into the water to the level of his ears and eyes. Scientists beam ultrasound through the water to achieve a much more efficient transmission of the sound beam and a clearer echo. It takes about one minute to complete a cross section of the head on the display screen in pattern form. Essentially, the image shows any displacement of the brain midline — which is a manifestation of brain disorder. With the new equipment it is also possible to obtain a clear indication of the size and shape of the skull's internal structure.

Silent sound may even be operating in our homes some day. Scientists at the Ontario Research Foundation in Toronto are investigating ways of exposing fuel oil to ultrasound just as it passes into the oil burner. Under the impact of the silent sound waves the oil can be changed into a fog that mixes smoothly with air and burns with substantially higher efficiency. But the burner is still in the experimental stage; theoretically it should operate at much lower pressures than those currently in use, and not require a large motor or pump. Such burners are beingfield-tested in the United States, but until costs can be brought down they will remain on the distant horizon.

As with most advances in science, nature has been applying silent sound for ages. Bats capture their prey with uncanny precision by squeaking ultrasonically and listening to the echoes rebounding from their victims. Their built-in sonar is so effective they can locate and capture insects smaller than a mosquito — while flying in total darkness. Yet after hurricane Betsy last fall, it took the combined efforts of the U.S. Navy, the U.S. Coast Goard, and the U.S. Army's Corps of Engineers, using the most sophisticated sonar available, five whole days to locate a sunken object as big as a barge loaded with 600 tons of deadly chlorine.

Imperial Oil Review.

Central Ontario Christian Reformed Hockey League

FINAL TEAM STANDINGS

Team	GP	W	L	T	GF	GA	PiM	Pts.
Brampton	12	8	1	3	76	34	110	19
Georgetown	12	6	4	2	58	42	82	14
Guelph	12	5	5	2	39	53	180	12
Drayton	12	1	10	1	19	65	72	3

Guelph won one game by default over Drayton.

GOALTENDER STANDINGS

Name	Team	GP	GA	PiM	SO	Ave.
C. Bell	Brampton	12	34	0	1	2.86
S. Frankruyter	Georgetown	11	32	6	1	2.91
C. Oosterhof	Georgetown	1	10	0	0	10.00
	Georgetown total	12	42	6	1	3.50
J. Aasman	Guelph	4	17	0	0	4.25
B. Wolting	Guelph	7	35	0	0	5.00
	Guelph total	11	52	0	0	4.73
R. Rhame	Drayton	11	65	0	0	5.91

INDIVIDUAL SCORING STATISTICS

Name Team	G	A	PiM	Pts.
C. Baker, Georgetown	11	18	12	29
J. Polstra, Brampton	13	10	10	23
H. Vander Voort, Georgetown	13	7	2	20
U. Bosman, Guelph	10	10	22	20
D. VanSolkema, Georgetown	10	10	8	20
A. Sikkema, Brampton	10	9	28	19
L. Kistemaker, Brampton	8	8	7	16
J. DeVries, Brampton	3	13	20	16
J. Poot, Georgetown	11	4	2	15
B. Sikkema, Brampton	5	9	4	14
J. Veltman, Brampton	8	5	0	13
L. Roos, Brampton	5	8	9	13
D. Poot, Georgetown	3	9	12	12

Niagara Christian Hockey League

STANDINGS

	W	T	L	F	A	Pts.	GP
Hamilton	13	2	4	73	34	28	19
St. Catharines	12	3	2	94	39	27	17
Port Colborne	10	0	10	67	55	20	20
Brantford	7	2	7	50	45	16	16
Wellandport	4	3	8	41	51	11	15
Grimsby	0	2	15	13	115	2	17

TOP SCORERS

	G	A	Pts.
John Bergsma	23	31	54
Jerry Teeuwsen	17	22	39
John Ludwig	19	12	31
Bill Schilthuis	13	17	30
Paul VanWingerden	17	11	28
Frank Buwalda	10	15	25
Arie Vander Stelt	17	6	23
Mike Fokkens	11	10	21
Kees Oosterloo	10	10	20
Bill Colyn	9	11	20

LARGEST RIG IN THE WORLD

(Can. Scene) — Canada's first off-shore drilling rig, being built for Shell Oil of Canada by Victoria, B.C. Machinery Depot, is the largest of its kind in the world — so large that it is being built in sections to be floated into place and assembled in the Pacific Ocean, somewhere in the company's leases which extend 100 miles off-shore, from the U.S. border to the Queen Charlotte Islands. It will go into operation late in 1966.

The rig is higher than a 30-storey building and will stand on the ocean bottom in depths less than 135 feet. For water depths up to 800 feet, it will float 80 feet below the surface. Nine large anchors weighing 30,000 pounds each will hold the $9,000,000 semi-submersible oil drilling vessel on location in its floating position. It is designed to withstand the worst storm that could be experienced.

The search for off-shore oil on Canada's west coast is a part of a country-wide search for oil to satisfy future demands. A total of 84 oil companies have exploration permits to nearly 300 million acres of land and marine areas in all parts of the country and even out to sea.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor Commisioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

•

139 Albert St.,
OSHAWA, ONT.

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

1058 Main Street West
HAMILTON, ONTARIO
JA 8-1932

We carry a large assortment of skits, plays and monologues, music books and sheet music for organ, music for beginners and a great variety of choir-music. Ask for samples.

DAILY MANNA CALENDARS NOW AT HALF PRICE

Regular price $2.20. Now as long as they last $1.10.

A.R.S.S. MONTLY BULLETIN

This issue of the Bulletin is written by Mr. Richard Russell, a graduate student-teacher in philosophy at McMaster University in Hamilton, Ontario. Mr. Russell lived in England until his coming to Canada last September. He attended the Unionville Conference and is an active member of the Calvinistic Study Club at McMaster. His report of the lectures of Dr. Runner shows that his acquaintance with Reformed Christian philosophy goes deeper than it would be if he had first learned of it during the last months. He represents a small but vigorous group of Reformed Christians in England who are struggling with the same problems (and often coming up with the same answers) as we Reformed Christians face here. The affinity of spirit and the clarity of understanding the report displays will be apparent to all. This account is not as easy to read as a report of current events, but it will be more rewarding—by far.

Paul G. Schrotenboer

THE FIRST CONSIDERATION TOWARD A CHRISTIAN DEVELOPMENT OF THE SCIENCE OF LOGIC

"What are these lectures to be about?" asked a liberal Christian friend of mine, who is majoring in philosophy. "Oh" said I rather sheepishly — and guessing the consequences — "about a Christian development of the science of logic." He looked rather quizzical so I continued with the following explanation: "In the bad old days when they used to find logic incompatible with the Christian faith they used to modify the faith. However, we intend to modify logic instead to make it compatible with Faith." My friend looked incredulous. He'd heard a little before from me about re-structuring the sciences (that is, knowledge of all sorts) on Christian-theistic pre-suppositions, but hadn't seriously expected that logic would also be fixed in terms of my religious prejudices.

These lectures at the University of Western Ontario, in case you had not heard, were given by Dr. H. Evan Runner of Calvin College on Saturday, 12th February to a large audience of the Federation of Calvinistic Clubs (F.C.U.C.) members. One central theme of the lectures was that Christian logic is not pious nonsense — rather, it is virtually important that such a logic shall be developed.

Dr. Runner started by mentioning a few things Christian logic is not. It is not a matter of opening logic lessons with prayer (but nevertheless keep praying) nor is it a matter of hanging garlands of Reformed theology on to a humanistically developed science of logic. Perchance we are beginning to wonder at this point — what else could this special Christian logic be? Dr. Runner has insisted that we have to start a long way back in history in order to properly get at this question.

So we went back to the Greeks and kept going back to them. As 'logic' or 'reasoning', in one sense, is a human activity, Dr. Runner gave us a sketch of the Greek view of man. Of course, the truth is that man is a man — and that means a religious creature made in the image of God. But the Greeks didn't believe that. Man they said was a rational animal. Man is differentiated from the animal world by his special function of reasoning. But more than that, the essential selfhood of man (the Bible speaks of 'the heart') is identified with his logical or analytical (or logical) activity. That is: man is reason and has a material (animal!) body. But every view of the human selfhood is a pre-theoretical (religious) commitment of man's heart, and will inevitably involve a systematically related view of the real nature of the world (the 'forms' or 'essences' distinguished by reason are really real, 'matter' is less real) and of God (created in the image of man, such as Aristotle's Thought-thinking-itself).

The understanding of such thought is of considerable importance because it has so fundamentally shaped Western culture, especially through the 'Great Compromise' (the Roman Church called it the 'Great Synthesis') by Thomas Acquinas of the Christian basic motive of 'Creation-Fall-Redemption' with the Form-Matter philosophy of Aristotle. The Reformation involved a protest against the 'synthesis'-compromise with respect to theology but not of the whole range of science and scholarship, which remained in the scholastic mold, soon to fall a victim to rationalism. In other words, theology was reformed (reformed according to God's Word) but the rest of human knowledge was still captivated by Greek wisdom, rightly called, in St. Paul's meaning, 'vain philosophy' (Col. 2:7). But of course as Christians we believe that out of the religiously committed 'heart' of man come all the issues of life, not just the special science of theology but also his art, his literature, his science, his philosophy. (Indeed, culture has been called 'religion externalized'!) Last but not least come logic.

In order to emphasize the contemporary relevancy of the development of logic, Dr. Runner gave a fine example which he called 'The Ecumenical Movement and Hegel's Logic'. No obvious connection? Think again! Reformed Christians are often accused of being **'unreasonable'** (besides being 'schismatics', 'un-cooperative', 'closed-minded', etcetera) when it comes to ecumenical activity. What is the meaning of 'unreasonable' or 'reasonable' here?

Let us dig back into the history of thought again. For Hegel the whole of reality was one vast logical process called 'Absolute Spirit'. The development of this process takes place by means of a triadic movement — thesis, anti-thesis and then a synthesis. Consequently religion, being a part of the great process is also an ongoing business so that there can be no one faith once delivered to the saints, for all religions must be regarded as having different partial perspectives on eternal religious truth. Hence as all the 'traditions' (and this does not mean just the Christian tradition) have their own peculiar insights, there can be no Truth. (Jesus becomes one amongst many 'saviours' and Holy Scripture becomes one of many 'inspired' writings.) In the continuing development of religious truth all antithesis must be synthesized at a higher level. The logic of this position pre-supposes that a ground for co-operation (and community) must exist, which is our common developing rationality. However, any dogmatic formulation of this basis would soon be outmoded — we must (we are told) at all costs retain 'openness' 'spontaneity' and 'flexibility' in order to develop in the Kingdom of the Absolute Spirit (or the kingdom of the great World Council of Churches which will head finally for synthesis with great 'Mother Church'). We seem (via Hegel's logic) to have lost the permanent religious antithesis of 'Civitas Terrana' and 'Civitas Dei'! When a synthesis takes place here the anti-Christ ends up in control. (Remember how Eve 'synthesized' the Word of God with the Word of Satan?)

Thus Dr. Runner demonstrated that the acceptance of a non-Biblical thought framework, such as that of Hegel, ends in the emaciation, rather the destruction, of the Christian message. Restricting oneself to preaching Christ and Him crucified must involve developing a Christian theistic philosophy of logic. Unless we do we shall be setting forth a compromised Saviour and our confession that Jesus is Lord will involve some implicit qualifications. Such qualifications involve unbelief and rebellion and are consequently unconfessed sin. Just listen to St. Paul's on this subject: "We refute argument and thrones and reasonings and every proud and lofty thing that sets itself up against the knowledge of God; and we lead every thought and purpose away captive into the obedience of Christ, (2 Corinthians 10:5 Amplified version).

Perhaps another example (this one not actually given by Dr. Runner) will help to bring out this point. No doubt we've all heard it said that the doctrines of Christianity are contradictory and consequently absurd, especially with regard to God's predestination and human responsibility, or about the Trinity — how can God be both three and one? What do we say to that — open our mouths and swallow the creed? Doesn't Paul warn about vain philosophy? Isn't the doctrine of the Cross sheer nonsense to the unbeliever? But does faith make nonsense intelligible? Just what are we to say?

The main argument of many unbelievers seem to be that the doctrines of Christianity are not compatible with the laws of logic. Before we step away (muttering under our breath that the heart has reasons that the reason knows nothing of — à la Pascal — or even **'Credo quia absurdum'** (believe because it is absurd) à la Tertullian — we should perhaps ask ourselves why we are inclined to step away. Are the 'laws of logic' over God or on the same level? Do we say in our hearts concerning the 'laws of logic' 'Touch not mine anointed?' Is our Triune God the source of all possibility — or are the laws of logic? Well, choose you this day whom ye will serve, for ultimately a man cannot serve two masters. Shall we worship the Lord with all our mind, heart, soul and strength — or shall we bow down and worship in the temple of Human Rationality and end by worshipping the creature rather than the Creator (who is blessed for ever!)

Logic is not God — but neither, for that matter, is it the devil either. The laws of logic are norms for our investigation of the meaning-structure of the creation, and a Christian philosophy of logic seeks to come to clear and more accurate knowledge of the analysis and its norms. Contemporary studies in logic are full of antinomies (due we believe to the fact that they are the fruit of apostate religion — tempered however by common grace). With respect to even the same philosophy logic is regarded as an arbitrary game of system building qualified merely by economy of axioms — and at the same time as the source of all ontological possibility and to which mathematics, geometry and linguistics can be effectively 'reduced'. Enough of my commentary on Dr. Runner.

I hope he and those present at the lectures will excuse me for my very non-verbatim account. From my confused notes I have however managed to salvage one sentence which Dr. Runner did utter. Referring to Christian people in general: "When we want to discuss cultural matters we have to step out of our Christian shoes." If this is true, then it must be the case that when we confess our faith then we are confessing a faith which we do not have in our hearts.

What Dr. Runner helped us to see was the Christian significance of logic (what principles are to be positivized in our school and universities?) and how various views of logic have been integrating and structuring elements of past philosophies and world views. Not only that, but also how such systems are the theoretical outcome of pre-theoretical commitment of a religious character. If this is really the case, then the Christian heart commitment to our Creator-Redeemer Triune Lord should involve a view and development of logic which is peculiar to itself. If this is true, then the same principle applies not only to the science of logic but also to all the other sciences from arithmetic to theology. If Christ is the Truth and if we stand 'in the Truth' (rather than 'in the lie' of creation-aspect deifying faith which is idolatry) then do we not — in principle — have available to us all things — including the right as the children of God to rightly understand the wonderful creation law order of God and the law complexes and norms He has set in it — including logical law and its meaning? Shall we not work at the task while it is still day — for we do not know when the night comes or when our Master will return.

One final comment. The Christian development of logic is not a venture limited to the Christian logician or philosopher but is rather the work of the community, and whether the urgent task is carried out or not will effect not just the Christian involved in philosophy, but every believer — and many an unbeliever. It is part of the Church's task to proclaim Jesus Christ in all His glory. If our witness is not to lose its relevance to our contemporaries then our every thought must become obedient to Jesus Christ who saves to the uttermost (including our science of logic) and in Whom we already have the victory.

Richard Russell.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$3.00
Engagement-announcements	$3.00
Marriage and anniversaries	$5.00
Notifications of death	$4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" 50¢ extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Christian Courier

Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. G. Van Belle, with gratitude to God, announce the birth of a son, on March 6th, 1966. His name is

WILLIAM JOHN

He is named after his grandfather William John Van Belle who celebrated his 73rd birthday on March 3rd, 1966.

484 Soudan Ave.,
Toronto 7, Ontario.

Mr and Mrs Sieger De Vries wish to announce the engagement of their daughter

GRACE
to
GEORGE MIEDEMA

St. Catharines, Ont.,
Feb. 26, 1966
360 Martindale Road.
R.R. # 3.

Young man, Christian Reformed, would like to

CORRESPOND

with sincere girl, 22-29, in Canada or U.S.A. Please enclose snap. All replies will be answered. Write to # 1857, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Support

YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
733 Alger St., S.E.
Grand Rapids, Michigan

From the Netherlands we received the sad tiding that on the 22nd of February, 1966, the Lord took unto Himself our dear father and grandfather, at the age of 85 years,

RINTJE HELLINGWERF,

widower of Bontje Landman since 1945.

Revelations 14:13.

P. Kooistra-Hellingwerf.
W. Kooistra.
Andy.
Bonnie.
Jane.
Gertrude.
Richard.
Billy.

3495 New Street,
Burlington, Ont.

The funeral took place on February 26, 1966, at Rottevalle (Fr.), the Netherlands.

On Tuesday, March 1, 1966, is pleased the Lord to call unto Him, in the twinkling of an eye, our beloved husband, father, and grandfather

HILLE SCHOELIER,

at the age of 61.

His departure in Christ is our comfort.

Mrs. Sttientje Schoelier (nee Algera), Mt. Brydges, Ont.
Mr. & Mrs. Joe Schoelier, Andover, N.J., U.S.A.
Mr. & Mrs. Wiebe Dykstra, Sussex, N.J., U.S.A.
Mr. & Mrs. Ken Stanborough, Elmwood, Ont.
Mr. & Mrs. John Schoelier, Melbourne, Ont.
Mr. & Mrs. Jack Leistra, Thamesville, Ont.
Mr. & Mrs. William Schoelier, Campbell Hall, N.Y., U.S.A.
Peter and Henry Schoelier, Mount Brydges, Ont.
Sidney Schoelier, Fort Dix, N.J., U.S.A.
Judy Schoelier & George Tanner (fiancee), Mt. Brydges, Ont.

And 13 grandchildren.

Psalm 42:2.

Adelaide St.,
Mt. Brydges, Ont.

Come and hear

The Rev. Michael de Vries

SPEAK ON

FORGING AHEAD WITH THE A.R.S.S.

at the Toronto District Christian High School

Saturday, March 12, 3 p.m.

The members meeting will commence at 10 a.m. and is open to the public.

PRESIDENT'S SPEAKING TOUR

The Rev. Alvin H. Venema

Thursday, March 10th, WINNIPEG, Manitoba
Monday, March 14th, Immanuel Chr. Ref. Church, HAMILTON, ONT.
Tuesday, March 15th, FORT WILLIAM, Ontario.
Wednesday, March 16th, CALGARY, Alberta.
Thursday, March 17th, EDMONTON, Alberta.

FREEDOM

is everybody's business!

SEND YOUR DOLLAR to C.J.L. FREEDOM FUND
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

The Committee for Justice and Liberty mailed more than 6,500 letters requesting $1.00 to finance its actions for freedom of association. What has been your response?

Balance of last week	— from 356 contributors	—	$ 757.15
Received this week	— from 417 contributors	—	$ 814.40
Balance as of today	— from 773 contributors	—	$1,571.55

CROSS WORD PUZZLE

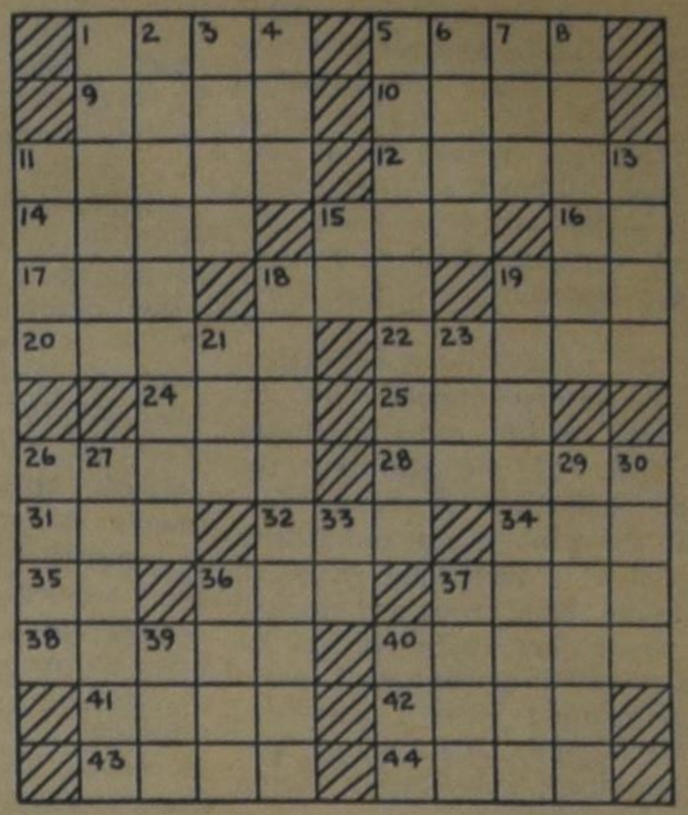

ACROSS
1. Describing a male party
5. Elevators
9. Soft drink
10. Astringent
11. Certain recordings
12. Main idea or feature
14. Gaelic
15. Not many
16. South of Ark.
17. One of 52
18. Hon. in Ky.
19. Clique
20. Islamic holy city
22. Irregular
24. Carrie Nation's foe
25. Goddess of healing
26. Precipitous
28. Moved swiftly
31. Torrid
32. Than: Ger.
34. Garden dweller
35. Midnight to noon
36. Ship-building curve
37. Usually described as impish
38. Red capital
40. Choose
41. Implement
42. Mr. Lancaster
43. French river
44. Mrs. Truman

DOWN
1. What the bore should make himself
2. Like a James Bond mission
3. Out of the wind
4. Motorist's buy
5. Caravan drivers
6. Below: naut.
7. Habit
8. Quiet laughs
11. Pair of horses
13. Destiny
15. Buddha
18. A bell tower
19. Magicians
21. Stick or ball
23. Estuary
26. Persian potentate
27. Gangster's slangy girlfriend
29. Expels
30. Notch
33. Adverbial suffix
36. Presently
37. A liquid lock
39. Neither's partner
40. Watery wane

SOLUTION to previous Cross Word Puzzle

Buy from the People who Advertise in this Paper

Servant of Slaves

BY

GRACE IRWIN

(60)

"He explained," continued John, "what he means; not what his detractors say he means, by Perfection: the belief that even in this life Christ can and will redeem a believer that he may love God with all his heart so as to pray without ceasing, rejoice evermore, in everything give thanks. And though, as I told him, I still believe, if I am saved, it will be as a sinner, not as a saint, I would rather pray for and press to nearer advances towards his view than fight and dispute against it. Again to quote Mr. Wesley: 'Lord, if I must dispute, let it be with the children of the devil; let me be at peace with Thy children'."

"It must be evident to all that this is your aim," said Cowper, leaving the subject of Wesley without reluctance. "Your refusal to be controversial with Mr. Balfour in Newport when he criticized you for exhorting sinners and inviting in your sermons —"

"My strict Calvinist brothers who would plead with no one, because pleading is wasted on those not foreordained to eternal life! They must do as they see fit. I own, if I try nicely to reconcile two opposite texts, I begin to bungle. I cannot reconcile certain texts of Scripture even with the scheme I believe to be most consonant with its general teaching. Therefore, if a Christian hold but the essentials — and to them I came with no man as teacher, at sea and alone with my Bible — I care not to dispute. Mr. Self too easily plumes himself on such occasions. But observation and experience have shown me which type of preaching is blest by the winning of souls. And so, since I have Scriptural warrant to declare 'Whosoever will may come', I declare it."

They had reached the bridge and paused upon it for the prospect of which John never tired: the uninhabited Great House, which Lord Dartmouth was allowing him to use for the weekly meetings which had overgrown their present accommodation; the distant mill; nearer than either, its spire reflected in the widener river which flowed past the churchyard, his Olney church. He was conscious of his friend's eyes upon him and turned, apologetically.

"Sloth is not the least of my besetting sins. I was sincere in the reasons I gave Mr. Wesley some seven years ago, when he was kind enough to concern himself with my rebuffed attempts to obtain ordination in the Establishment and suggested that I become an itinerant —"

Cowper shuddered.

"You would have no need to give me reasons for your refusal. The very prospect appals me. How a man of any sensibility —"

"I could scarcely offer that to Mr. Wesley, whose sensibility and refinement far surpass my own," said John dryly, "but I had to search my soul to make sure that I was not rejecting a call of God from self-indulgence."

"What did you reply?"

"Mainly that my constitution, on which considerable inroads were made during my years in Africa, would not sustain the life. Indeed a ride of thirty miles a day, or to ride in the rain, unfits me for anything."

"I see no evidence of sloth," protested Cowper. "Your life in the town itself is a constant round of activity, stimulating but exhausing for one of my temperament to behold. And your coming and going from here to Yorkshire, to Liverpool, to London — your house open at all times to everyone — you can scarcely imagine what impression of business Mrs. Unwin and I derive from it."

John became uncomfortable. He had not intended to solicit defence or approbation.

"My observation sprang from this prospect, which always fills me with gratitude that my lot has not been cast in the city. I never go to London without delight at return here — even if my Dear accompanies me," he added to stop the teasing remark evidently on Cowper's tongue. 'I never tire of the sounds and sights of the country. And to live so, yet have a field for my labour at hand — it is all part of the Lord's kindness in dealing with me."

Cowper turned from the sky which had folded a gray blanket close above the town's thatched roofs. His face, which reflected every mocd, often with startling suddenness, was troubled as at the recurrence of unwelcome memories.

"'Vicionary scenes and voices,
Flames of Hell and screams of woe'"

he muttered. "Mr. Newton, I have been surprised — I cannot say disappointed, for one would willingly forget . . . if one could — but surprised that your preaching contains little of damnation, little of the terror of hell. And though I have meditated question, I feared that you would think me critical or presumptuous. Do you never feel that you may, in that, be neglecting your duty to awaken the fear of God in the careless? I do not ask by way of giving opinion. I earnestly desire to be taught of you . . . as I have reason daily to thank God, I daily am."

John's gravity was equal to his. He hesitated, as always fumbling in speech when he wished to say anything of particular importance.

"I used to feel it my duty," he began slowly, "particularly in the early days of my Christian experience. The sight, the realization of men posting every hour to eternity, careless, evil, blasphemous even as I had been — though far less so — how should this not be a burden to me? But I cannot say that I was blest with success among the very ones I sought most to influence, by pointing out their danger and the imminence of unexpected death. But Mr. Howard told me of his experience, as he wrestled to bring a condemned criminal to repentance. All his threats of judgment, all his warnings of hell left her unmoved, more sullen than before. Then, he said, he was impressed to tell her of God's love for her, His desire that she be reconciled to Him, the life and suffering of Christ on her behalf. She was at once interested, moved, then converted. She went to her sentence of transportation a changed soul. That story altered my whole attitude in preaching, for not only is it scriptural, but it is confirmed by my own experience. When I was hardened in my sin, I was again and again on the point of death and quite unaffected. Such threats as many preachers feel they must utter, I should have laughed to scorn. No, I am convinced that it is our concern to preach the gospel, and the gospel is Good News. More, I am convinced that love and fear, like sun and moon, are seldom seen together."

They had reached the rectory walk and Cowper, who had been pacing silently beside him, halted irresolutely. "Have you forgotten that you are coming to tea today? Mrs. Unwin and my Dear will be awaiting us."

William came out of his reverie with a sigh and, once the broad gracious door had welcomed them into the hospitable hall, regained his former cheer.

Cheer was the predominant note in temporals these days, thought John when, a few moments later, Mary entering with a covered muffin dish put an end to the sense of incompleteness which he always felt in a room devoid of her presence. While Cowper responded to her welcome with the shy eager courtesy which seemed to make all woman yearn to wait on him, while she presided at the tea-table, and the talk flowed gently with ripples and eddies of laughter — for Mary Unwin was second only to his Mary in love of laughter, though more apt to join in than to provoke it — he stood on the hearth, his surface participation in the immediate no less acute because of the wave of retrospective gratitude which almost overwhelmed him.

The house itself: would he ever become accustomed to it? the graceful front, the light and spacious rooms. His eyes rove lovingly the length of this, the great room, as large as the whole ground floor of his Liverpool cottage, with its two front windows giving a view of the church and distant meadows, the equally generous fenestration at the back opening to his walled garden and the field stretching to Orchard Side. He would never have asked for such a rectory, luxurious and convenient beyond the usual appointment for a village parish, nor did its possession increase his sense of importance. Rather his whole fearful joy was rooted in the amazing grace which had provided him, the bare-foot, despised outcast of the Guinea coast, with such a home. To prevent any upsurge of pride, he had painted above the mantel of his study on the top floor:

"Since thou wast precious in my sight, thou hast been honourable. But: thou shalt remember that thou was a bond-man in the land of Egypt, and the Lord thy God redeemed thee."

And his friends: his gaze rested fondly upon these two — he did not include Mary for she was exclusive, the single inenarrable blessing, but on these close friends — who had come to epitomize all the others given to him: Cowper in his unconscious elegance of manner, his winning mixture of aristocratic ease, polite learning and grateful humility, Mrs. Unwin in her reposeful strength of character, her intelligent piety. The amazing and ludicrous grace which made them — and Mary, and Mary — turn naturally for spiritual leadership to him, the foul-tongued libertine, whose sleep and waking hours even at prayer were still periodically haunted by scenes and recollections which, if he could bring himself to clothe them in words, would puzzle, rather than horrify their incredulous ears!

His heavy lids hid a flash of amusement. Mr. Cowper had taken his large silver snuff-box from the velvet pocket of his jacket — Mrs. Unwin always brought his jacket when they were to have tea at the vicarage — and was performing his inevitable ritual, offering it first to Polly, who abhorred snuff, then to Mrs. Unwin who took it and applied it delicately to her nose. Then after a taken move in John's direction, he took the sensuously exact pinch himself, with an air of exquisite unfailing enjoyment. How he detests my pipe, thought John affectionately, and how it solaces his disappointment that I don't smoke it here or in the presence of ladies!

"The post left a packet of letters for you, John, and two for me," said Mary. "Sister Elizabeth writes that Jackie is growing almost visibly from hour to hour. Mamma says that Elizabeth cannot take her eyes from him for long! Georgie's wife has been to visit. But I forget." She turned to Mrs. Unwin. "These family matters cannot interest you."

"Indeed they do," protested Mrs. Unwin. "You show interest in my William and Susannah."

(To be continued.)